

روښاني لیکوپ

لیکوال

حبيب الله رفيع

ارزاني پښتو ادبی تولنه خوبشکی (نویسنار)

۱۹۸۹

Ketabton.com

دانزاني پښتو ادبی تولنې خوپشکی د مطبوچه اوسسله (٦)

روښاني لیکن پ

لیکوال

حبيب الله رفيع

ارزاني پښتو ادبی تولنې خوپشکي (نویسنار)

۱۹۸۹

دكتاب نوم: روپنای لیکفے

دلیکوال نوم: جیب اللہ رفع

دكتاب نوم: سید محمد الدین هاشمی

ڈسپرڈ وکال: ۱۹۸۷

دپریس نوم: جدون پریس پنبر

دچاپ شپ:

بیه: ۱۵ اروپی

ترول

دېښتو د تاند شاعر، پیاند لیکوں

او

دارنځی خوبشکی د ادبی میراث پالوکي

کران

عبدالله جا عابد خوبشکی

په

نو مر

«ح - رفیع»

فهرست

مختصر

سلیک

١

[١] در و بناء لیکن مع خدا و هلف

٤

[٢] در و بناء لیکن ارجحیت او خمیث

٨

[٣] در و بناء لیکن ظایاوت او کھیابی

١٠

[٤] در و بناء لیکن پیش ند کاوی

١١

[٥] در و بناء خپل لیکن او آثار

١٢

١- پیشتر سم الخط

١٤

٢- صراط التوحید

١٦

٣- مقصود المؤمنین

١٧

٤- فخر الطالبین

١٨

٥- خیرالبيان

٢١

٦- حالنا به

٢٣

٧- در و بناء یونق سوری تأییف

٢٤

٨- مکتبات

٢٥

٩- ولجیدی شلوک

مس لیک

مختصر

- ۲۶ - دروستان شرقیه
- ۲۸ - سرو دویه
- ۲۹ - فرحت المحبته
- ۳۰ - خود پان (۱)
- ۳۱ - روستان چوله لیکنی (۲)
- ۳۲ - رساله غوشیه
- ۳۳ - دروستان دپیو افق لیکنی (۳)
- ۳۴ - ارزانی (۱)
- ۳۵ - دارن افی دیوان (۴)
- ۳۸ - دارن افی بی بی نمه جموعه
- ۳۹ - دحضرت رسول خوب
- ۴۰ - دارن افی نش
- ۴۱ - چهار رما
- ۴۲ - ۲۰-۲۱- دارن افی عربی، فارسی و هندی شرقی (۵)
- ۴۳ - دارن افی مکیات (۶)
- ۴۴ - ملا عمر (۷)
- ۴۵ - دملامعمر شرقیه
- ۴۶ - علی محمد (۸)
- ۴۷ - دعلی محمد شرقیه
- (۴) میں اخان انصاری

مختصر	سر لیک
۴۷	۲۵ - دمیرزا خان انصاری دہوان
۴۹	(۵) دولتلوانی
۴۹	۲۶ - ددقولت دہوان
۵۰	(۶) علی محمد مخلص
۵۱	۲۷ - حالنامہ
۵۲	۲۸ - د علی محمد مخلص دہوان
۵۲	۲۹ - رسالہ
۵۳	(۷) واصل رو بنای
۵۳	۳۰ - دواصل پینق دہوان
۵۴	۳۱ - دواصل الفنا می
۵۴	۳۲ - دواصل دری شعرونه
۵۵	(۸) خواجه محمد رو بنای
۵۵	۳۳ - دخواجہ محمد شعرونه
۵۶	(۹) کریمداد
۵۷	۳۴ - دکریمداد پینق شعرونه
۵۷	۳۵ - دکریمداد پاپسی شعرونه
۵۸	(۱۰) قادرداد رو بنای
۵۸	۳۶ - دقادرداد شعرونه
۵۹	(۱۱) اور کنزی
۶۰	۳۷ - داونکنی شعرونه
	وہ فہرست

افتتاحیه

دارن آنی پښقا دبی ټولنې خوپشکي په منشور کې د اخښه هم یکې
شوې ده چې ټولنه به دا کوشش کوي چې ترڅله وَ سه د پښقادبې لمنه
کې د هر قسمه ادبې، تاریخي، تحقیقي، مذهبی، عصری او سائینسی ټلو
او فنون را خایوی، او د چې لړکې به د ټولنې د ملګرونه علاوه بهسد
پښتو عالمان او د ټیبانې د علمي استعداد نه پوره۔ پوره فاولدہ او چتوي.

دارن، ائمې پښقا دبی ټولنې دیان دا چې د فراو نان جنونه د چې
دې لړکې موښن د ټولو نه اوښن د بې او کورزې پښق خوا د پښتو شرې
دیوه نلدي، ن یار کښ، محدث، ما یه نان اوقدار او رخپهنوال سنا على
بیبی افله نفع ور دگ یوه نـاله «روښانی لیکنې» کوهه چې هفوی
په افغانستان کې د بايزید انصاری دیاد په لړکې په یو نړیوال سیمیان
کې قاب اندې کې وو، خپر وو.

دې لړې ائمې پښقا دبی ټولنه د حبیب الله رفع صبب د دې پښتو یې
پوره پوره منشه کوي او امید لړې چې د پښقوټې او ادب نو، عالمان پوځکین
به در رفع صبب په تقلید کې نموښن مزید حوصله افزایی وکړي.

موښن د پښتو شرې او ادب د میاناف او لوستونکونه هم د انواع لړو یې
هغه یه نموښن دې کان او رسابی ته په دن ستگه فکړې افع په وړاندې
د تلو فخته به د اکړۍ.
والسلام

پروپر ټه جو، خوپشکي

صلب

آن راهی پښقادبې ټولنځونې شکر ۲۳ نکوبر ۱۹۸۷ء

الف ..

سریز ۵

روبنان پی (۹۳۱-۹۸۳ هـ) په چل دینی، ملي او سیاسی
غورخنگ کې د پېزندې او سرتیری ملکري دلودل چې
له دوی خذ ارنانی روښاني تر بايزيد او روسنه
ددې ډلي دو هم مشرق او د روښان تصور په بشپړتابه
او روښانتابه کې یې پاخه او شور ګډا منه اړتکري دي.
ارنانی روښاني د پښتو ادب د موجودو تحريري
اسنادو په رنا کې د دعې و یا په هملري چې دده د پوازن
د پښتو لوړښن لاس ته را غلې بشپړ د ټوان دی او له ده نه
دا سلسه را پیلېښي.

نه د خوپشکو درنقا ادبی ملکروفته مبارکه و رکم
چې د پښتو ځوا د دعې لوی روحانی، سیاسی او ادبی شفہیت -

د نامه دن اثر و تدی کولو له پاره یې دهه په نعم ادبی
تولئنه بجربه ڪريغه او په غونه و متهه او بغږ و ادبی
هلوهلو سبېره د دې ټولئني له خوا ادبی کتابونه او د
ڪلاسيک او نوي ادب مجموعه او تذكري هم خپروي.
نه دوي ته په دې هم مبارکي ور ڪمع چي ده اړانګه
خو پيشکي، په ياد د یو پې څېړن غونه ډي (سمینار) تابيا
هم لري او په دې سلسله کي کتابونه هم خپروي.

د ټولس ڪاله وړاندې د آناد افغانستان په مرکز
ڪابل کي د بايزيد روښان او روښانياف په باهه کي یو
لوی نېړيوال (عالې) کنفرانس جوړ شوی، له نېکه معنه
ماهم په دې سمینار کي علمي غږيوب د ټلودا او د
«ټښنا في ليکني» ت عنوان لاندې هي علمي رساله وړ ته
ليکلې وه، چې په کنفرانس کي واړزوله شو، دفاع ترې
و شو، او بیا لوړۍ د «آر یانا» په تاریخي مجله کي او وړ پې
په هڅه کتاب کي چې د «روښان یاد» په نامه ف او د ترتیب
او ا هماهرا فتخار یې نما په غاړه، خپه شو، موږ
تصمیم د ټلود چې د سمینار ټولې مقالې بېلې - بېلې په کتابي
بنه هم خپري ڪرو، نړحکمه مو په کتاب سبېره د اه مقالې
د بېلې بېلې جن فو په بنه هم چاپ کړي، خودنا وړه حالاتو
له امله هماګلته په مطبعه کي پاڼې شوې او نشننه شوې.

تقدیس د اسې تېه کړي وه چې ز ما د دې مقالې خپرول
دارنځی خو پيشکي ادبی ټولئني له خوا ترسه شی، هداوو-

چې دوی له مانه دا زانې خوپشکی د سعیتار له پاڼه رساله و غوښته او ما هم د دې متله په مصداق چې: «تیار دیاره» دن و بیناني ليکنې رساله و رته و په انديزه کړه.

ما د ارساله دا سې وخت ليکلې چې دن و بینانياف د په آثار لایه لاس کې نه قوي، بخخکه هي او سبیانوی نظرها پېږي وکړي او په دې بخش کې نوي هو ندل شوی مواد هي پېږي ورنيات کړل خوله دې ټولو سره سو بیاهم اعتراض کوم چې ناما دا کار لانیمکړي دی، اما په دې چې په دې لاره کې لومړۍ قدم دی ناپهه، هاډه کرم او په همدي ډاډې د درې لوستونکو متځی ته بدم، د تېرو تېنځ بخښته عواهم او د اړانګ خوپشکی ادبی ټولنې ته یې د «برړگ سبن تحفه» دن و پېش، په بنا و په انديزه کوم، خوږي په تاسو درېنو لوستونکو او علا قمند انځته ورسوی.

په مېښه

ح - د فیع

پېښور، کون تاکال

۱۹۸۶/۱۳۶۵/۷/۱۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

په زې کوچنیاڭىزلىرى مۇن تاسىي تە دىن و سانى ادبىي مكتب -
ھغە آثار پەلتەن دەپشىرچى تراو سەپاتى پېشىندىل
شوي او نۇمۇن لاسۇنىق تە رارسىدىلى دىي .
داسىي سىكارىي چى دىنمان تىرىدۇ بادۇنى د دې ادبىي
ھلکارار دې پەتەندىكەلو تە شو پە شو كېرى او لە بې رحمە
سېلىيو سەرە قېرى دىي او يايى ھەم دۇر كې غېنپى تە
سپارلىي چى دلىمۇن انتظار باسي .
مۇن دا ھەم غەنیمەت كەنۇ او پەلتەن دەپشىرچى تاسۇ
درانە لو سەقىنلىقى وە سەرە اشناڭىزلىقى .

[۱]

دروبناني ليکنو موخه او هد

په دې خبره لقى مورخين یوه خوله دی چې دروبنانيانو
دمبارزې موخه او هد د پښتو ملي خپلواکي او ملي حاکمیت -
تلasse کول او د دې مېړي نې ملت له غارې یه د استعمال د ٿغ -
لري کول وو، خود دې سیاسي په گر په ٿنگ کې دوی دا دب او
عرفان په پاکر کې هم س لاري وو او د کار ابتکاري په
لاسکي ڦو، دوی سر بېه پر دې چې د تصوف تر و پښته شري
مسئلې ٿېر لی پیخاو ليکفکي په چله ملي موخه او هد هم تحقیب
ڪړي دی او پستانه یې دې ته هڅلي چې یو ملي حکومت او مرکن
ولري.

پیښه د اسې وخت په پېښتنې پېښې په هندکې د پښتو
لوډ یانو تهلوکي نه منځه تله وه او د باړله خواچې ده یليني
پیخت ناست ڦو پستانه له هندنه ایستل کېدل او په دې لېږد
کې د ده کوسافه هم له ده سره چې کوچنۍ ماشوم و -

، کامی‌گرام « ته را غله ۱۶ » .

همداران کله چې باين ييد رو بنا و ليدل چې آکمود کان حاکمان
 یوه فرخ پښته مېر من و نیوله او د دې و یېستان یې د شرندې
 له پله سره و سړل ، چې شرندې به خردېده نو دابه هسته ورسه
 چور لپده ۲۵) ، د دې پښې هم د باين ييد پښتني احساسات را پاره
 او د دې ظلم او تېري په مقابل کې یې په قیام ته بله لان ونه لیده
 نو همداو چې لاس په کارشو او د شرندش پا یه پورې یې په
 مېړانه له دښته سره مبارزه او مقابله و کړه .

دو بنا نیامن سر پېره پس دې چې له دښته سره د پک جګونه
 وکړل ، د دې په لیکنوکې هم دا هدف تعقیب شو ی چې په
 بټلو روښاني لیکنوکې خای په خای دا هدف کله په صاحت
 او وانه حوله او کله بیا د رمن او اشارې په ژبه ليدل
 ګېښې ، د دوی دافتر له دې نه هم به خرگند پېږي
 چې په نیواه کې یې د خپل ملي نهضت له پاڼه مرکن و تاکه ،
 مالیه یې واخیسته او دروښان زامن پخپل نامه سکه
 هم وو هله ۳۱) .

(۱) احالتانه د بېلو بېلو اخنوونه حوله .

(۲) مغارف ، ۱۹ ټولک ، ۴۲۵ مخ ، د پښتو ادبیاتو تاریخ له حوله .

(۳) : ځائز ، قلمى نسخه ، ۱۱۷۲ هـ ق کاں .

[۲]

دروسباني ليڪنوار حبّت او خصيٽ

د روسباني ليڪنوار حبّت اه د ٻي نه آهيکلو لاء، شو چڇ ددي
ليڪنوار په وسيلي په پينغزاد بيا تقو ڪي نوي ڦيئن ۽ ٻينو د ى.
شو ڦي او دا ادب هم د بهن او فورم او همه د منوضع او
ڪمتول ۾ اه پلوه په نفيو لار و دوا ن شو.

د بهن ۾ له پلوه داد چڻ په لا س، کي معلو ماڻ، له مخڻ:
— د خيرالبيان په وسيلي لو هري ڦل د پينغزاد مسجع نه نهشت
ٻينو دل شو.

— او ذاتي روسباني، هري ڦل په پينغزاد ڀيو بشپر د ٻيان
سپر ٻينو د.

— دولت لو اف روسباني او هري ڦل په پينغزاد ڪي نه.
عر واض، تطبيق كهك (۱).

---

۱۱. د تفصيل له پان و گوري، د دليلت د ٻوان، سرينه، د استاذ پوهان عبدالشكور، شاهينه.

- رو بنا في شاعر اف لو مهی خل په پښتو کي الفنامي پيل کړي.
 - د دوی لو مهري خل په پښتو کي ديو خاص دول مصوفيا نه
 بدلو له پا به یو ه خاصه بهه او سېک و تاکد (۱)، او د اسې ټون...
 همدا ر انډ موضوع او محتوى له پلوه د دوی په آثارو کي په
 اسلامي تصوف نقې زياتو في وشوي او د دوی تصوف ته د :

- مشريعت ،
- طریقت ،
- حقیقت ،
- محرفت ،
- قربت ،
- وصلت ،
- فحدت او
- سکونت .

اټه پوره د تاکلي چې تقل په یو خوله په دې لاره بوان
 شول او پخپلو ليکنو کي پي د تصوف دا پوره د نغښې او
 د خپلې .

ددوی ادبی قدرت دو هر نیات فوجی حماله بینو په هم
 له لیاقت او قدرت نه ستر کې شوې په لای او اخوند در وې
 چې د دوی لوی خالف دی او د ګورکانی سلطنت په لمسه یې په
 دوی د کفر تا پې لکولی دی، هم د دوی په علمیت او ادبی قدرت۔

(۱) : د تفصیل له پاڼ ګکورۍ: ادبی ستردي، دليکو تکو تاليف، ۱-۱۷، مخونه

مەقۇف دىھى، او پېخىلى آثار و كې يې بۇخايى د دەرى د
لياقت يادو نەكوي.

اھىندىر و بېنە د بايزىد د وىستان پە باب كله چى پە كابل
كې بىندىيەق قايمى :

«اما زىن ... صفت چون عالم بىردى چىندان مکرو تلىپىز نەتىجە
كە ساين اعمال شىيھەت را پېشەگىفتە ... »^{١١}،
پەخىزنى كې قايمى :

« باين يىد تەپە عقل پىرىق، د دىنياعقللىي تەپەق، -
هو سبىيارىي او خىرىكى يې تەپە نىدەۋە ... »^{١٢}،

« دا تارىك يوحىكمتىق، كل دفتر د شريعتى پەنچىل لەن كەۋەن
همداران دار زانلىق پە باب قايمى :

« ... و ار زانلىق چون شاعر تېز فەمم و فصيح زبان بود در
انواع ضلات و بدعت شعر افغانى و فارسى و هندى و عربى
بيان كىردە ... »^{١٤}،

در و بىانياڭى ادبى متىھ (قدرت) لە دې نە هەم مەلۇمۇلەي
شۇچى دىر و پىنيان سەرلە دې چى دەرىغاڭىڭىن وۇ جىبور
قۇچى د دەرى لارە و نىسيي، در و بېخىزنى د دە د آثار و پە

^{١١} : تذكرة الابرار والاشتراك، ادانة اشاعت سرحد، ١٥٣ مخ.

^{١٢} : خىزىن قىلىنى نسخە، پە ١٧٢ هـ كەڭ كې د عبد الغنى كاسىيىلەك، دىكۈگى دىكايىت.

^{١٤} : تذكرة الابرار والاشتراك، ١٧٩ مخ.

پیوی او مقابلا په مسجع نش ولیکه او حتی اعتراف پی و کیچی؛
«... و آن ... بن بان افغانی شعر میگفت و سب شایعه؛»
و علم و علما، میکرد و شعرهای لایعنی به افغانان هی نمود
پس این فقیر برخلاف او شعر افغانی آغاز کرد ... » ۱۱
او هم پی دده د فارسی آثار و که صراط التوحید، حالاتی
او نور و په مقابل کی تذكرة الابرار و الاشار، ارشاد الطالبین
او نور ولیکل او هم دده پیوناق دار زانی ، خلص، میرزا،
دولت او نور و نوبنای شاعر اتفاق دالفنا مو په شان الفنا پی
و کنایی .

دروبنای لیکن اهمیت دشپی او فیض (الغفار) له پاوه هم
نه پرنیات دی، حکمه ددوی په آثار و کی دینبلو پې د اسپی
سوچه او په ن په پې ری و پی (لغات) را على چې او س له پی
نه و تلی او مره شوی دی، حتی که یوانې د روشنای آثار و
له فیض نه قاموس ترتیب شی یو لوی قاموس کېن ی .

۱۱: مخزن (سرینه)، قلمی نسخه .

[۳]

د روښانی لیکنو نایا و تی او که بیابی

له تاریخی سندو خن دا هر سبکار چې روښانیان په لویه
دله وه او د دې دې نیات عالمان او پوهان لیکوا لان او مئلین^و
خو د دوی لیکنې د پې لبرې لاس ته ارسپدلي اوحتی په خله
در وښان د لیکنو په لبر کې چې په تاریخی سندو نوکې یادې شوي،
داسې لیکنې شته چې یوانې نوم یې پاڼي دی او نوره یې پته
نشته او هم د ان زایي په بې لیکنې تراوisse ورکې دی او -
یوازې په نامه یې پېژنو.

ددې علت هم دا دی چې در و پزیافله دې کله چې د
روښانیانو د منطق په مقابل کې یې منطقی قوت نه در لود او
هم په روښا في لیکنې کې د دن و پن یانو له خوا پې لکول شوي
تزوونه نه موئدل کېدل نه یوانې یخه چاه یې دالید له چې
ددوی آثار حکوه کړي او له منځه یې یوسي ، پخپله د و پزه -

په دې پاپ حکم کېی و :

«... اما غرض ان توضیح قصه او (روبنان) انگه در ساله ها
و تصنیفها ئیکه ازین ملحد مانده باشد اگر بدست اهل سنت -
و جماعت در افتاد با یار که به آتش بسوزند (بسو زانند) و بلات
محتقد نشوند ... »^(۱)

دا خه چې او س پاپی دی هم، له دې کله چې رو سنا نیان
دد نیمن دې حری ته مستوجه و او خصوصاً در و بنان د
لیکن یې زیاته ساتنه کوله، اکه «حالنا مه» چې د خیرالبيان «د
ساتنې په باب لیکی :

«دمیا رو بنان نوی شیخ عمر په یوه جنگ کې یواز ې -
ددې له پاوه تهال ف چې د خیرالبيان سخه یو خای ځنې پاپی شوې
ووه، پقدل بتکریب معطل کړ او شهني له هفه څایه و نه خجیده خوچې
کتاب نه وورته دار سپدلى»^(۲). او هم د یوې جنکې په برحکې
د «مقصود المؤمنین» د ساتنې حال دا سې لیکی :

«په دې وقت کې د نیمن بیا حمله و کړه، جلال الدین د بایزید
کشنوی چې و رسه مقصود المؤمنین ف ځان ابا سین متنه.
و غور ځاوه ... »^(۳).

د او در و بنان لیکن د نایا و قعلت او د او در و بنانی آثارو
د پاپی کېدو اعجاز !

(۱): خنزت، قلمی سخنه . (۲)، (۳)، حلالنامه، ۱۹۹۸ پاپنه (بشق جمله، پېښو اکیم یې)،
دو همه کال، خلویده کړه، له اړ د انسای طوپیله یا آف اسلام خند و اکتر محمد شفیع لا هوکه مقله پېښې باو .
(۴): حلالنامه، (رو سنبانیان یا د مغلو تاریکیان، عبدالاکبر خان اکبر).

[۶]

دروبناني لیکنو پېژند کلوي

په دې لیکنه درو بناني لیکنو پېژند کلوي سر
خلووسر لیکنو لامندي و هاندکېزی :

(۱) : د باینید رو بنان خپلی لیکنې او آثار.

(۲) : درو بنان دوله لیکنې .

(۳) : درو بنان د پېي و انج لیکنې .

(۴) : درو بنان دوله لیکنې .

(۱)

دبايزيد روبيان خپلی لیکنی او آثار

باين يد روبيان هئرپه چي دسياست د پکن هکرندی
په ادب او عن فان کې يې هم روبيانه نده تېه کړي و ه
او په خپل نافز کاوه شووندکې يې د پېږي لیکنی کړي چې
حیئنې يې پاڼې او حیئنې يې دن ماڼې سیلیو فرسره و پېږدي،
ښې ميناڼېښې چې دده لیکنې دې له دې نه هم زیانې وي
چې او سې يې یا متن په لاس کې دې او یا يې نعم نموب غټېغړ
ته رار سېدلې دې . په نورو قریف سرې به اخوند دروېنه
څو حل دده د پېږو ن سالو اطلاع و رکړیده :
« این ماسد در باب طلب پیں رساله هانوشت ... »

۱۱ «خنزن ، قلمعی نسخه .

۱۰۰۰ و ن سايل بسيار در باب الحاد تاليف نموده .....^{۱۶}
 همداران د حُيُّنِي نور وما خذ و مف له سبنگونه هم بنگار ي
 چه ده د پنچي لیکنپي هڪري او د خپل ملڪ د تبلیغ له پانه ي هئي
 خواته استقللي دي، ده پنهانلو رف ٿيو لیکنپي کولاي شبي او
 په پښق يې شعروايه، نه او سه يې چه کوومپي لیکنپي معلومي
 دي، هغه داد دي :

۱- پيشتو رسم الخط :

دولت لو اني د خپل د پوان په یوبیت کې وي لي دي:
 افغانی لفظ مشکل و لوست کو پښ نه شه
 ور ته وشو کننده د یار لس حرفونه
 د ابیت بنکار وي چه پیرو سنان د پښق غن و فنواه پانه
 خانگريي تقديري زينبي او تا حللي دي، سره له دجوي چه په خانگريي
 د فل دن و سنان د لیک دود کومه رساله لاس ته نه د، راغلي
 خود ڀixin the بیان (تفصیل يې دروسته رائی) دور کې نسخه په
 ته لاسه کپد لو سره خرگنده شوه چه د دې نسخه د سر
 خور لس هخونه د لیک دود په با ب دي، چه بنايی همدا به
 دا رساله هي، خو په دې رساله کې د ټولو غښونو راغلي تو رئي -

۱۶: خزون قنهي نسخه .

له دیان لسو نه زیات او د پښتو څاټکې ی توری له دیار لسو
نه کم دي.

د خیز الیان د نسخې په ځنینو خور لسو پا هنو کې په ځنینو
د ټکه عام تعریج چې: «ا، ب، پ، ت، ټ، ج، چ، خ، د،
د، ډ (ټ دال لاندې ټکي چې داوسنځ، غښې پېښود)،
ذ، ڏ (ڏ دال په منځ کې ټکي چې داوسنځ، غښې پېښود)،
ٻ، پ، ز، ڙ (چې داوسنځ ٿې لاز، غښې پېښود) پس (سین
ته ېپه دلاندې درې ټکي ورکړي) ش، ٻن په ص، ض، ط،
ظ، ع، غ، ف، ق، ک، ګ (د ګاف سرته ېپه کړعد ورکړي)
او بل تو رویې همه ګ، لیکلې چې د تو پېښ دلیل پېښته) بل، م
ن، پ، و، ه، لا، ۍ، دی راغلي او د پښتونکو خاصون غښوښو
توری یې د «چپ ګئ» په کړونک د دوسلسی تقریبی دی او که
هغه مکر ناپېښندل شوی ګ، چې تو پېښ په سناکاری پکې
و شپږ و، نه بیا د دولت له خوا یاد شوی دیار لس حرفونه
پېښه کډای شي. ۱۱۰

د اسې ب پېښي چې د خیز الیان دوهم ګ، د او رمه ټې د میو
څاټکې غښ (صوت) له پا به وضع شوی چې په دې حساب د دولت دیار لس حرفونه
یا دول په ځای دی. (د تفصیل له پا به تو روی: ز سخنیمه د خوشحال با با،
د لیکونکی تحقیق، پښتو اکیویسید، پېښون، ۱۹۸۵)

دېښق د ځانګړو غښو نو دا پول توری په ټولو روښاني
ليکنفو کې راغلي او کړي قلمي روښاني نسخې چې لاس ته راغلي
لکه خبر ابيان، دارنځاني، دولت، ميرناخان او نور و دېښونه
او هڅ روښاني نسخه چې دارواښاد دوست ختمد بې بش له
کتابتون نه ت لاسه شوې، تقول په همدي لیک دود دي.

٢- صراط التوحید :

صراط التوحید د باین یید روښان بل اشردی چې په
۹۷۸ هـ کال یې په عربی او فارسي لیکلی او د خلیفه په لاس یې
اکبر بادشاھ ته لپیلی، څو دی د خپلو مریدانو په حلقة
کې شامل ڪري، اکبر د دې کتاب په لیدو او لپن لو خونې
شوي وو، ۱۱

د دې کتاب یوه نسخه د پېښور د عجایب ګه مهتمم بناعلي
عبدالشكور د پېښور د بالامانۍ د فضل صمدانی له کتابتون خونې
تل لاسته ګهړي او په ۱۹۵۲ع کال یې په ۱۱۶ مخنو کې خپر کړي په -

(۱) حالتامه: خیابانیان، د مولانا قاسمی سرینه، ۲۸ مخ. دېښقادیمه
تاریخ (دوهدیه) د استاد حبیبی، ۲۶۷ مخ. و رکه خن انه (دوهدیه)
د همیش خلیل، ۱۹ مخ. روښانیان دامعنلو تاریکیان، د
عبدالاکبر خان اکبر، ۹۷ مخ.

خن لکه چې د کتاب لومړي اته مخونه نشته، فوغرکده نه ده
 چې په دې کتاب کې آکښ پادشاه ته خطاب شوی او که بنه؟ او
 که شوی په خه دول؟ دا پوښته هغه وقت حل کېدی شي
 چې د دې کتاب کومه بله نسخه شلاسه شي.

د کتاب په لومړيو پنځه دېش ځخونکې پې ځپلي ژونډ پېښې
 په فارسي ليکائي او په پاڼي کتاب کې پې یئه موضوع هم په عربي
 او هم په فارسي راوېږي ده، دخان پېژند کلويه نه دروسته
 پاچایا نه ته درې لارښو قې ليکي، در پېښې په لومړي باب کې
 د شریعت، په دو هم باب کې د طریقت، په درېم باب کې د -
 حقیقت، په څلورم باب کې د معرفت او په پنځم باب کې د
 سکونت خبرې کوي.

استاد حبیبی د هناظ التوحید عربی او فارسي دواړه
 کمنورې ګهني او وایپې چې دی کښېش کوي چې خپل مقاصد
 په آیا تو، احادیث او عربی مقولو ثابت کړي،
 مګر هغه احادیث چې دی په دې ساله کې رانقلو
 اکړۍ پې د علم او فن له مخې صحيح او ثقہ
 احادیث نه دی او دې لې منقولات پې
 سند خپلې ۱۱.

(۱) : دینېټو ادبیاتو تاریخ، دو هم ټولک، ۲۶۷ - ۲۶۵ مخونه.

۳- مقصود المُؤمنین :

مقصود المُؤمنین د باین ید روښان بل اش دی چې په عربی یې لیکنی او کومه نسخه چې یې دار و انساد داکتر محمد شنبی خو پېشکی لاهوري سره وه په هنې کې ترکیبتو لاندې فارسي ژباړه هم شته، بله نسخه یې د حیدر آباد دکن په آصفیه کتا بقون کې حوندي ده، او بله نیمکړې نسخه یې په غزنې کې - تر لاسه شوه چې ځای پېخای ترکیبتو لاندې په فارسي ترجمې ابن سپه پېښتو ترجمه هم لري. د دې اش انتقادی متن داکتر میر ولی مسعود له مفصلې عن بي مقدمې او تشریحاتو سره له اسلام آباد خنځه خپور کېږي دی. دا اتش باين ید روښان د روښانی رو دې او مسلک په برخه کې د خپل مشرزوی پېشیخ عمر، په عنونېته لیکلې چې ځای په ځای یې ده ولدکال العزیز، په مقام خطاب و نته کېږي دی. د انسخه په ۱۲۲۷ هـ کال د دوهنجي خور په خود نسمه نېټه خطاطی شوی او د آصفیه د کتابتون نسخه له دې نسخې نه دو ګالکو رفسته کښل شوې ده ۱۵)

دا کتاب هول یوویشت با یونه لري چې سې لیکونه یې :
 ۱۱) وعظ او نصیحت (۱)، عقل، (۲)، ایمان (۳)، حرف (۴)، رجا -

۱۱) پېښت (د پېښتو اکیدې یې مجله، د هم کال، خلوې کنه، د هرم پاکشنیج لامونی مقاله د قاسمی ژباړه .

د، نفس، ۷۵) شیطان، ۸۱) قلب، ۹۵، روح، ۱۰۱، دنیا، آخوند، آخرت
 اوقاعات ابوالله، ۱۳۲)، تقبه، ۲۱)، نهش، باب پیغمبری اته مقامات
 ۱۱)، توکل، ۲۱)، توکل شوی ده،

دادجی کتاب د لاهور نسخه ۹۵۱، پاہنی لری، یکی پی نستعلیق
 ده، عربی متن پی په تقدیم سیاهی او فارسی ثبایه پی په سره
 رنگ لیکل شوی ده، ۲۰.

٤- فخر الطالبين :

فخر الطالبين د بازیید د و بنا نیو بل اشد دی چې د خت
 پاچا یافو او حاکمانو ته پی د خپل تبلیغ او تلقین د ټورولیکن
 او رسالو په لړکې د خپل خلیفه، یو سفت په لاس د هفی وخت د
 بدخشان حاکم میں نا سیلان ته استوپی ده.
 د دې اش یا دو نه په، حالنامه «کې شوې خونسخنې
 پی په لاس کې نښته او نه خشگنده ده، چې د اکتاب په
 کومه ت به ۲۰،

۱۱) خیں الباب، سرینه، ۷۹ مخ، پینتو ادبیات تاریخ، ۲۱ مخ.

۱۲) د پینتو ادبیات تاریخ، دوهم یو ۲۰، ۳۰۰ مخ.

۱۳) پینتو ادبیات تاریخ، د اکتر شنیع مقاله، د خیمنا ایان سرینه، ۷۹ مخ،
 د پینتو ادبیات تاریخ، ۲۰، ۳۰۱ مخ.

۵- خیرالبيان :

د باین یید روبنан د پرمهم او د یم مشهور کتاب خیرالبيان
دی او همداکتاب ف پچی داخوند دن و پنه په سترگر کی اغزی
ف، او پری لیکلی پی وو:

«... چون مردم را بخود معتقد میساخت آنزمان ایشان
را خلوت میفرمود و ذکر میداده (۱۰۰۰۰)،
او بیا بدلخواه لیکی:

ه فاین ملحد کتابی را تصنیف کرده و خیرالبيان نامیدی؟»
او پچی په دې یې هم خوا نه سه پنځی مغ بیا لیکی:
«وایضاً این ... کتاب را تصنیف کرده، بعضی کلمات
او را بزبان عرب بلا ادب اک ترکیب و تن تیب جمع آورده
و بعضی را بزبان فارسی و بعضی را بزن افغانی و بعضی را
بزبان هندی اما هر کدام این کلمات ناموزون و نامولفق
افتاده ...» (۳۵)

په دې یې هم د نړه تا و نه کمپزی او پسپی لیکی:
... و آنلای خیرالبيان نام بسده و چون مملوان ... و
مشحون ان افتاده، فقیر آنرا شرالبيان نامید.

(۱) : مخزن، قلمی نسخ

(۲) : تذکره الابرار والاشرار، ۱۷۸ مخ.

و اکدر ...البیان نا هست هم مناسب است^(۱) .

د خیرالبیان نسخی و رکپی و پی، یوه نسخه پیچی دیوچل
پیدا کنده نه و سته بېرته بې پتی و دلو پدیع المان د
د تیوبنگن په یوه کتابتون کې و مونده شو او او سهاته
ساتله کینی ، خیرالبیان د دې نسخه دعکس له مخی په ۱۹۷۶ع
د پېښور پېښق آکیدو ھې استنایخ او خپور ڪې او عکسی نسخه پی
د بایزید روښان د مېیې دخلور سوچی کلینی د نهیوال سمينار
په ویا پر زموب لاسوون ته او رسیدله ، او دریم نیمکتی ى
چاپ پی د کاتب الحروف په سریز په ۱۹۸۵ع کالکې سباغلی قاسم
بنوی د پېښقا د بی مرکز سرای نېر نک له اړخه تر ته و کړی یکه.
ددې کتاب نیات اهمیت په دې کې دی چې دا د پېښقولو همنی
 بشپړ نوپ کتاب دی چې موښ ته او رسیدلی او دشې او ادب
له پلوه خواه اړحښت لري.

دا اثر په مجمع نثر لیکل شوی، چې دا نثر د عربی او بیاد فارسی
له لارې پېښقه هم ناغلی، او په پېښق کې یې لوړه نی موښ
بايزید روښان دی او په دې ډول نثر لیکل شوی لوړه ن
کتاب همدا خیرالبیان دی، د دې ډول نثر اغښه دو همه
نیا ته وه چې حتی د ر و سنا نیانو مخالفینو هم خان مجبوړ کاهه
چې په دې ډول نثر لیکنې وکړي او خصوصاً د اخوند درېنځه -

(۱) خیرالبیان، د پېښور پېښق آکیدو یې، ۱۳۰ مخ.

مخزن دخنیَّ ابیان تر سماسم اغْنِ لاندپی لیکل شوی دی.
په خپله با ینید د دغه سبک د خوښولو سبب یوا لها می
غښ بولی چې ودتنه وویل شوه :

« او باینیده ! و کتبه خیرالبیان - په هسپی الحان ، چې
په لوست سورۃ الرحمن »^(۱) . او په همدپی توست په دکتاب
تړ پایه پوری د سورۃ الرحمن « آن ، آم » سجعه ساتنی ده او
ده « هادی و یلی دی رحمت دخدای په ده دا کلام » عبارت په
ده فای الْأَنْبَكْمَاتِكَذِبُّنَ » په انډول په خپل کتاب کې څای په
څای را وړی دی .

دخنیَّ ابیان هټول مطالب دیني او مذهبی دی او په اینټرو
او حديشونو متکي ، او په دې اثر کې تصور هم له رو پیا نظر
چې اته مقامات لري ، خپل شوي دی .

دکتاب هټول مطالب تزییسل او دیارلسو (۱۱۳) لوبی او وړو
سرلیکونو لاندپی راغلي دی ، دکتاب د قلمی نځی هټول پا ینی
(۱۶۷) دی چې (۲۲۷) مخنه کېنېي ، لیکې یې خاص دول نستعلیق دی
په هرمحکې په یو ولس کربنې راغلي او د هرمحکې سو ر
(۷۷) او او بن ده (۱۳۴) سانۍ متنه دی (۲۰)

١٥) خیرالبیان ،

۲) د دې کتاب د بشپړې پېژندګیا لوړه پا به وکوئی د استاد جیبی دېښتو
ادبیات تلیغ ، دخنیَّ ابیان پېښوړا په سرېنې ، او د کابل عکسی چاټمن او سرېنې .

د « دبستان مذاهب »، مؤلف او اخوند در و پزه دخیرالبیان
په باب لیکای چې د اکتاب باين ید په خلوه و ژبو: پښتو
فارسي، عربی او هندی لیکلی خو په ياده شوې نسخه کې ېي -
يوانې خوشخونه خلور ژ بین وو او نفر کتاب هغه شکل
نه در لودکه يادشوي چې دی ، خوله پنکه مرغه په ۱۳۶۲ ش/۱۹۸۳
عکال د پښتو حوان محقق سباغلي زلمي هپوا دمل هندوستا
ته و لار او هلاته ېي د هند د سالار جنگ په موژیم کې د -
خیرالبيان یوه بشپړه نسخه و موندله چې سرت پايه په خلوغه
عربی ، فارسي، پښق او هندی ژ بولیکل شوې او د حجمله
پلوه هم د لوړه کې نسخې د ټې چنده ده .
دانسه (۴۸) پاڼي لري چې هر مخې (۱۷) کېښې ګو
او ميرن احمد ره سباني په ۱۰۷۹ هـ کال خطاطي کړي ده.
ددې نسخې په خپ په لوسر به چې، د سباغلي زلمي هپوا دمل تر کار
لاړدې ده، د خیرالبيان په باب نوې خبرې او انکشافت وشي (۲۰).

٦-حالنامه :

حالنامه هم د باین ید و بنان مشهور کتاب دی، چې بیا
و روسته دده یو ه مرید علوم محمد مخلص په و سیله بشپړه
شوې ده .

(۱) د هند د کتابخانه پښتو خططي نسخې، زلمي هپوا دمل ۹۰۰ - ۱۰۰ مخونه.

ددی کتاب په او له جنہ کپ د بایزید د شو ند تفصیلی
حالات را غلی او په غررو برخو کپ ی دده د او لادی او مریالنر
حالات لیکل شو یا دی .

ددی کتاب یو نسخه د علیکپ په ختیع کتابون کپ په
(۹۲/۳۷۰) نمره خوندی ده ، او (۵۲۶) مخنہ لری ، له دی -
نسخی نه د پنجاب یو نیورستی د کتابون له پان هم یو نسخه
نقل شو ی ده (۱۱) . او د پینق اکیده معه پسپور په کتابون کپ یو
هم یو نقل شته (۱۱) .

په دی اش کپ لوریه نیمکتیا داده چې د پسپور کلونه په پرکم
پکی سندل چې بلکه د نشت په شمب دی ، پېښې هم پرله پسې -
نه دی ، د حالات په منځ کپ منظوم ڪلام شروع شی ، یو هجنب
په ٻن دی بلی ته و هائکی (۲) . همدانان په دی اش کی دا
هم یولوی کمی دی چې د هغون چنگوون تفصیلات نه لری چې ده
دخل ٿو ند په ورسوستیو د ورنیمو کلوونکپ له غلیما سنو
سره ڪري و ف (۴) .

- (۱) د پینق اد بیات تاریخ ، پینق مجله ، ۲۹۸ مخ ، پینق مجله ، کال ، ۴ گنہ ، د محمد شفیع
دمقالی پینق تباره ، رو بنیان ، د مخلو تاریکیان (۱) در کمزازانه د هم توک ،
چنگ ، د خیرالبیان سرینه ۳۶ - ۳۷ مخنہ .
- (۲) د پینق اکیده معه د محظوظ طلاق فهرست رقمی) د کاتب الحرف ترتیب او تالیف ،
رو بنیان ، ۹۵ مخ . پینق مجله ، ۲ کال ، ۴ گنہ ، د دکتور محمد شفیع مقاله .
- (۴) پینق مجله ، ۲ کال ، ۴ گنہ .

۷- درویشان یونیورسیتی تالیف:

دکا بل دخطی نسخو په کتا بتن کې استاد حبیبی یعنی
موئلی چې په دې مجموعه کې یوه رساله یقیناً دباينید
بو بنان تالیف ده او د ده یوه مرسید چې همدان منعېن یې په
۱۰۲۳ هـ) کال کښلې ده.

دار ساله د رساله غرثیه له نیمکتکې نسخې نه دروسته
په نیمکتکې دول شروع شو او یو ځای په واضح تکو پکې.
لیکل شو ی دی:

«قال بلینید مسکین: مع الساکن ذکر الله فضیله و ذکر الله
فرضیة لا يذکر للإنسان شيء بغير معرفت الاسم وچون
ترا از خداي په سند، چه جواب میدهی و چه جواب میگوئی؟
آن روز دروغ گفت بکار نیايد و به دروغ نگذری و
نجاة نیابی که خداي تعالی به دروغ گران لعنت گهته است
کما قال فتعجل لعنة الله على الكاذبين ...».

دا ش هم لکه دن و بنان د حیثیق نورو آثار و غونډی
په عربی او فارسی دی او د لیکواله بهه یې هدد ده نورو
آثارو ته ورتده او چې په صراحت سره د باینید مسکین
نوم اخلى دا هم د حییں البيان، صراط التوحید او مقصود المؤمنین
سره سه دی او بل دلیل دادی چې دار ساله داسې
ختمېږي:

«قال پاين يد مسکين ابن عبدالله: راحت روح كان وصف الله وعذابه صفة البشرية، فكل راحه يهلك عن الانسان بخير وصف الرحمن».

این ن ساله مختصر کرد متعام عاملانش امن یابد جاویدا تمت تمام شد، کار من نظام شد، امید و ای است بالطف باری، همدان این شیخ نعمت^(۱)، مسید میار و سبان انصاری تحریر فی تاریخ ۱۰۷۳ق ۲۰۰۲هـ

ددی صراحت او نفر و دلیلوبن له مخفی استاد^(۲) اشر دباین ید رو بنان یو بل ورک اشکنی چی ددوی په لاس را پیدا شوی او دباین ید رو بنان د آثار و علاقمندان ورسه اشنا کنیزی، خو نعم یې ت او سه نه دی سبنکاه چی دا دده گومه رساله ده؟

- مکتوبات :

د اکتر جهانگیر په او دینتیل کالج مکزین کې په حنپله مقاله کې دن و بنان له ليکف خڅه دده مکتوبات «همياد کړي دی خوشکنده نه ده چې دا دده د سور و یکسوونه مجسم عده»-

(۱) اصل: نعمت . (۲) اصل: (۱۰۷۳) خود همدان په هضمه مهر چې په همدي مجموعه لکول شوی د اسننه ۱۰۷۳ ده او دا جمعت د همدي سري په لاس شخیر البيان اټس کاله پخوا ليکله شوې ده .

(۳) جبیبی، استاد عبد الحی، د خیلی لبيان د عکسی سنجی سرنیه .

او که مطلبی پی حالنامه وي (۱) .

د تاریخو نو له دې لیکنو خنخ چې باين يید رو سبات
د شا و خوا حکمراناف د د بار و نو او د علماء مدرسون
ته د خپل مسلک په با ب د استاخیو په لاس لیکنو نه استولی
دا خبره تائیدپنې چې د ده مکتبونه دې هم را ت قول شوي
وې او خصوھما داچې ده د کابل حاکم ته درو بشانیانو
د وژلو له کله یو لیکلې پروتست استولی دی (۲) د اخبار
لا سبھ تیکنکوي .

۹- واجید دی شلوک :

د خیرالبيان مصحح او محسنی سباعلى قاسمی لیکی چې :

« واجید دی شلوک » د پنجابی یو منظوم کتاب دی چې
« او نکارتاتمه » ترتیب کړي ، د حیینې خلک د اخیال دی
چې د دې لیکو نکی همدغه باين يید د علاوه (۳) .

د آکتر محمد شفیع یا واپی چې په تذکرې الإبرار کې لیکل شوی
دی چې د باين يید د جو کیا نوسره همراه تهیلت ټې ، خوبه حالنامه

(۱) قاسمی ، عبد القدوس ، د خیرالبيان سریزه ۵۰ ، ۲۰ مخ .

(۲) په پښتو مجله ګې د آکتر محمد شفیع مقاله .

(۳) د خیرالبيان سریزه ، ۵۰ مخ .

کې پە دى باب كوم واضح شهادت نشته ، خوکە باين يە هم
صفه فاجيد وي چې شلوڭ يې نظم كەرى (لە دجالندى د -
انصار ياق خيال ئى) نى دا معلۇم بىن يې چې باين يە دعوامى هنئە
رواياتق كافى علم لىلۇ او دحالنامى د مرتب حىئىنى اشعار بە
يقيىنا د هەخە اش پە بنا ئىكەنلىشى شوي وي چې د شلوڭ اغپىزە پىرى
شوي وە ۰۱۵ .

د باين يە روبيان د لىكىنچە پە لەپى دا اش د « وجىد ادى شلوڭ »
پەنامە « د پېبىتو ژې د زىدە كەرى لارپى » نۇمى پەكتاب ھەم يە د
كەرى دى ۰۲۶ .

استاد حبىبى لە دى كېلە چې ددى اش او د مەتقى باقى پىته
نشته دا دواھە لىكىنچە د باين يە روبيان پە آثارقى نەشمەپىرى ۰۱ .

۱۰- در و سبان شعر و نە :

ئى او سە د باين يە بشپېش شەرق نە پەلاس كې نە قو . خۇ
د خىنچى لىكىنچە مەنچى دا اپتەك كېدە چې دە دى بشپېش شەرق نە^{۱۱}
ممە فەيلىي و يى .
لۇھى بە پە كابل كې دى و سبان دېندى كېلىۋە پە باب د -

۱۱) پېبىتو مجلە، دا اكتىشىف مقالە .

۱۲) قاضى قىتل عەزان او كەنل افضل خان، « د پېبىتو ژې د زىدە كەرى لان ئى »،

پېقىق كەنل ئىيىھە، د پېبىتو یونىورىستى، ۱۹۷۱ع، ۱۲۲ مەخ .

۱۳) استاد حبىبى، د عەكسى خىنالىيان سەرينە .

پېنځا د بیاتو د تاریخ د اړوايت چې د معارف له خوکي یې لیکلۍ،
ولولو:

« میزناحمد حکیم پیښو بنان په سیاه چاه کې قیدی
کړی ټو، مګر پس له خو وخته چې یې وکل دی هلنډوند
او د ٻر اشعار یې په دغه تر زندان کې فیلی وو... »^(۱)
اخنند د روپنټه سربېه پېږدي چې د مخزن په پا ی
کې د باينید روښان د خلوړ څې خیرالبيان یا د ونه
کړی د مخزن په سرینه کې د ده دېښتو اشعار و په باز
لیکي :

« و آن ... بن با ان افغانی شعر میگفت ... و شعرهای
لایعنی یه افغانان مېجنو د ... »^(۲)

دان وايتونه بنیوي چې باين یید روښان بشپړ شعرو نه
هم ويلى دي، خو حیینې کسان د ده خیرالبيان شعرکړۍ،
نوخکه له دې خبرو نه مراد خیرالبيان بولی، لیکن دحالاتې
دا صراحت چې : « (باين یید) اول سهړۍ فُچې پېښو قصیدې،
غزلي، د باغیات، قطې، او مشنوې یې جو ټکنې، چې د ده
نه اول حیینې کسانو یو، یو یادو، دو، نظمو نه ويلى وو
او بس »^(۳)، په دې باب چې باين یید روښان بشپړ شعرو نه۔
»^(۴): دېښتو ادبیاتو تاریخ، د وهم پوک، ۴۷۲، مخ.

»^(۵): مخزن، قلمعی شخه.

»^(۶): حالنامه، روښانیان د مخلو تاریکیان، ۱۳۵ مخ پېښو مجله، دا اکټوښیغ مقاله،

ویلی او د شعرومنو د چونان پی در لود، دهش د ول شک خای نه
پن بن دی.

حمد ادان د دوبنایان په کتاب کی د باينیديو فارسي
شعر هم قيد شوي دی چې سجاني د اشعر همله حالنامي
نه اخيتل شوي وي (۱)، که خده هم شعر پي کمزوری دی خوا
خرکندو چې باينيد رو بنان دنی شعرونه هم ويالي وو.
من او س د فرحت المحبتي « له سلاسه کېدلونه خركنده شو
چې باينيد شعرق ويلی او تکه حالنامه چې وايی قصید پي پي
انشاکري دي (۲).

۱۱- سرودونه:

دحالنامي د بکني له معن باينيد رو بنان د پښتو مويسي
په برهه کې هملوي خدمت کړي دي او هغه داچې په پښتو
موسيقي کې في دسلوک او رنم سرودونه جوړه کړد او حالنامي
دده له خوا دا شپن جوړه کې سرودونه یادکري : ناري -
(دهناسري) پنځه پسدي، خلو پسدي، د جنک آهند، د
شهادت مقام. په باينيد باندي سرو دله وړوکوالی اغزه
کوله او چې سرو د به ويل کېد ه نو دی به په وجودکي راغي (۳).

(۱) دو بنایان د مخلوق تاریکیان، ۶۰ منځ.

(۲) فرحت المحبتي در وسته در پېژندل کېندي.

(۳) رو بنایان د مخلوق تاریکیان، ۲۵ منځ. پښتو مجله، داکټرشیعی مقاله.

دروپنیان، مؤلف ددو هم امیر خسرو لقب و رکھی دیا، په هعد په توهن مون هم دده سرف دونه دینه ار ځښتاك اش په نقګه یا د ولای او قید ولای شو.

١٢ - فرحت المحتفى :

دا د باین ید د وسیلان یو منظوم اثر دی چې د بناغلي زلعي هبواد مل په زیارا او هاند د علم نړیه ته ور پېش تدل شو: اړوا سباد دوست محمد به پېغ په کند هار کې دن و سبانيا نود مکتب یو نیمکټوی سخنه د لوده چې په ۱۳۵۳ (۱۹۷۴) ش کال پښتو تقلیلی شې را، نیوہ او دین و سباني سالاري یه نامه یې خپله کړه؛ بیا په سکه هار کې بناغلی نه لهي هبواد مل د دې کتاب ش دې سخنې بشپړه سخنه پیدا کړه چې هلته لیکل شوي وو: « د اتصنيف د میارو سبان دی » خوکله چې دی هند ته لاب، هلتنه په د دیلی په ملي موږیم کې د همدادې کتاب یو بشپړه سخنه د موند ۰ چې نعم یې فرحت المحبتي، دی او په دې اساس ثابتې شه چې دا اثر هم میارو سبان تالیف کړي دی. اثر سرت پا یه د قصیدې په بهنه، دلنديو په سجع: « بینه » و یل شوی او رو سباني تصویبی رو بنا کړي ۰

۱۱۵ رو بنا پیان ، ۱۳۶ مخ.

^{٤٠} حسین البیان ، دحیب اللہ رفیع سرین ، د قاسم بنی چاپ ، ۳۰۰ مخ.

د، خورپان؟

استاد حبیبی لیکی چې راونه قې د خپل پښتو کرامه په سریزه کې خیرالبيان د «خورپان» په نامه یادکړی دی^(۱) خوکسالف کیرو د ډی پتههانز په اړ دو ثباته کې په واضح تکو لیکل شوی چې د باینید ډې مشهور آثار خیرالبيان او خورپان دی^(۲)، اما په دې بنخه کې پې کوم سند نه دعو و په اندي کړي.

څله چې په دې باب له استاد حبیبی سره و غنې پد ۳ هفوی وویل چې په دې نامه که د باینید کوم اش وی، نو سنايی چې دا «خورپان» د ځیورې پاعن، او سنتی شکل وی،

زمـا اپـکـل دـاـدـیـکـهـ پـیـرـوـبـانـهـ خـورـپـانـهـ پـاـهـنـهـ، لـرـیـ مـنـدـ اـبـهـ هـمـاـغـهـ مـکـقـبـاتـ، وـبـیـ چـېـ وـہـ اـنـدـېـ یـاـ دـشـوـ، مـنـحـکـمـهـ مـاـ ځـوـنـپـانـ، تـهـ دـ بـایـنـیدـ دـ آـثـارـ وـشـېـوـ وـرـنـهـ کـهـ اوـدـ سـوـالـیـ پـهـ نـبـنـهـ مـېـ قـیدـکـرـ،

(۱) : حبیبی، پهاند عبد العی، د پښتو ادبیاتی تاریخ، ۱:۳۶۰ مخ

(۲) : سراولف کیرو، پتههان، د سید محبوب علی او دوتن جمه،

پښتو اکیډۍ، ۱۹۶۷ء کال، ۲۸۱-۲۸۲ مخونه.

(۴)

روبان دلیکنی

متدبی خایه مو د بایز پید رو بنا هه لیکنی او آثار
یاد کهل چی پخپله ز موب په لاس کی وو او یا د تاریخ سند فو
له معنی دده کنه شوی دی، او س به نف هه لیکنی یاد پی کر و چی
په تلاسه شوی نسخو کی د لیکوال نوم نشته خود اتکل له معنی
ی پ دده بلای شو:

رساله غوشیه

داستاد جیبی له خوا د بایز یلد رو بنا د یو نغمه ری
اش د را پیدا کدلو په بخه کی مو و یا وو چی له دی اشر
سره حینی نفری رساله هم په یوه پستی کی گنه لی شوی دی
چی په هعو کی یون هم رساله غوشیه ده، دار ساله د پایا پانی
نم لری نه حکه ی پی مولف نه دی سو دل شوی، خو استاد جیبی-

ا پېلگوی چې د دې د ساپې د لیکوالی د دول او مطالبې ادا
د پېرسوناں آثارو ته فرته ده، که موټ د دې د ساپې شاھت
در و بنا له نفو و آثار و سما په مضامينو او ناو په عربی انسا
او مانق ګډ و درې منظوماتو کې و ګور و نف ضرور د افکر پیدا.
کېنې چې د غړه ر ساله غو شیه به هم د بايزید تالیف وي ۱۱.

---

۱۱) استاد جیبی، د عکسی خیں الیان سرینه، ۳۴ - ۳۳ مخونه.

(۳)

د رو سبان پير وانو ليكني

باين يد رو سبان دوب پيا و پي او ايما ندار ملکر ي
در لو دل چې بقل دسياست په پاکر کې سربپه دا دب او عرفان
په پاکر کې هم کړ ندي وو او اکثر و يې لکه د ده غونهندې
پ دوو، دن بیو. او ان خلوه و ثبوليکني کولای شوې، چې
دلته يې د ليکوالو ملکرو په ليکن غښېن و :

“ار زا نۍ”

د باين يد له تکره ملکرو نه یو هم ان آنې دی چې لکه
ده غونهندې يې په خلودو ٿو ٻو کسبني کولای شوې او شعرو
يې فيل، سربپه په هغه آثار و چې ده ليکلي، حُيني کسان -

و ایي چې د خیالبیان په لیکلوا کې هملاس لري ۱۱، او میا۔
 روښان پېنځولیک دود رساله دده په سپارښته لیکلوا ۵
 خ په خیالبیان کې د اسې برخې نه لیدې کېن یې چې هغه دې
 له باينید نه پر ته بل چاليکلې وي او خصوصاً داچې خیالبیان
 باينید روښان په یو ازې ځان لیکلی له هغه وصیت نه هم
 سېکار یې چې حالناهې قیدکړۍ او ده خپلو ملکرونه د مرینې
 په وخت ویلي ووچې ما هرڅه په خیالبیان کې لیکلې او زما
 لار سبورو ټه د خیالبیان په و سیله بشپړې شوې دي ۳۲، او
 هم درسم الخط درسالي په باب د اخباره سمه نه ده حکمه
 باينید پخپله ددې نقر و تاکل خندياني الهاشم بولي ۳۳.

دارن آنې لیاقت او علمي قوت دومنه نیات ټه چې
 حتی خالقینو هم ستګې نه شوې پې پېتولاي چې ات -
 اخوند ده پېنځه هم دده فصاحت او تېن فهمي منلي ده ۳۴.
 ان زانې په قام سر بن، نمند، خپېشکۍ او د قصور
 او سېد ونکۍ، د پلاں نوم یې بن هان و ۳۵، او دوه نور -

---

(۱) تذكرة الابرار ، ۱۷۹ مخ . د روښان ۹۳ مخ اعفور.

(۲) ورکه خزانه، د هم بولک ۲۰۰ مخ او د اسې شور.

(۳) پښتو مجله، ۲ کال، ۴ کنه د پاکتې مجید شفیع مقاله .

(۴) وکړد ټه د خیالبیان د سرڅور لس مخن نه . (۵) بذكرة الابرار ولاشر، ۱۷۹ مخ .

(۶) د امطلب دده پخپل دېان کې د اعلی دی .

ادیبان ملاعلی او ملاعمر چی دوی هم دپین رو بنان پی وان و
دده و رو نه و و (۱۱). عبدالحليم اش بی له دپی چی سند و بنی
دده نعم محمد عزیز ارزانی لیکلی (۱۲)؛ دارن ای ژوند دده
د خپلی وینا له معنی ش یونز او لسم (۱۰۱۰)، لپن دکا هق، کال
پوری یقینی دی:

داغنل په تاریخ سکلی په حساب ددوست، دغونی

غین، زد، دال، پی خلوری په شپن یا دحساب ده و و دی (۱۳)،
ده هم لکه دپین رو بنان غوندی دې آثار لیکلی
چی تاوسه یپی دا لیکنی ش لاسه شوی او یا په آثار وکی یا ی
شوی دی:

۱۴ - دارن ای پسندتو دبوان:

ارن ای په پسندکی یو لوی دبوان کنای دی چی تهقلی
پشیر نسخه یب استاد جیبی لیدلی ده، داستاد جیبی دیا دست

(۱) د پسندتو ا د بیاتق تاریخ، ۲۸۲ مخ.

(۲) روحانی رابطه او رو حاق تهون، ۵۲۵ - ۵۲۷ مخونه. سنای دا اسٹنا،

سباغلی اثر ته دارن ای له دپی شعر نه ور پیشنه شوی: دی په خوشکوکی عزیزه دواله نامه بران کی
خو دله له عنین نه یه هیئت پول د اقصد نه را و خی، چی دا دپی دده، نوم وی، بلکه
د شعر نه دوی معناوی احیسته شو، یاداچی د دوکوونه په خوشکوکی عزیزه دواله نامه بران کی
دی او یا یبی مطلب دادها چی د دوکوونه په خوشکوکی یووه در ته او مخزن کوونه ده.

(۳) دارن ای دبوان، ۱۸ مخ، د پیشوا دکنابون لاس کنی نسخ.

لەنگىز دې نسخى او يىا پاپىنى غۇزلى دىلۇ دې چى (۱۴۰)، مەنھە كېدىلىپ،
 (۱۴۰)، پا قىنىڭخالقۇرىزىجى وې چى دوھ سو اتىامەنە كېدىلىپ، پەھر
 مەنخ كې يې پىنخۇلس كىنېتى وې چى پە دې شەمبىز پې تېلىستونە
 شېپن نىنە كېنىي . استاد جىبىي دانسخە دېپېشۈر پە بالامانى كې
 دەسىد فضل صەدا ئىن پەكتابتون كې لىدىلى (۱۴۱). دە دە دەپۈلەن
 يىوه بله نسخە دېن تېش مۇن زىمە دېپېتىق پە قىلىمى نسخو كې پە
 (۱۴۲) نى مە خۇندىي دە، سىاغلىرىنىتىن دانسخە دار ئانى
 پە خېل قىلمىكەنىي (۱۴۳)، خۇ دېن تېش مۇن زىمە پە خەرسەت كې داتىلى
 نىشە، دە دې دەپۈلەن دې يوئى نسخى نقل د بېنوا پەكتابتون
 كې ھە شتە (۱۴۴)، دە دې دېان يىوه نسخە دېپېشۈر د مۇن زىمە
 پەكتابخانە كې ھە وە (۱۴۵)، دېپېشۈر دېپېتىق أکىلەمە پەكتابتون
 او دەھىد ئىوان خەتكە سەرەپى ھە دەپۈلەن نسخى شتە (۱۴۶)، او ھە
 دان ئانى دېرەش غەزلىپى سىاغلىرى ھەپش خەليل دەر كې خەزانى پەلمە
 بىرلەك كې خېرى كەرىي دىي (۱۴۷).

(۱۴۸) داستاد جىبىي قىلىمى ياد دېتى . (۱۴۹) دېن تېش مۇن زىمە دېپېتىق نسخى كەلاك، (۱۴۹)، ۱۹۹۵، جىلە.
 (۱۴۱) وەكۈرئى : ھېراد، ۱۹ کال، ۱۱۶، كەنەن، ۱۳۴۶، ۱۳۴۶، دېنەرى، ۲۷، دېنەلىرىنىتىن پېشىۋە خەلقىنە خەلەت
 (۱۴۰) پە دې لېكىنە كې لەھە دې نسخىنىڭ استفادە شۆپى دە . (۱۴۵) پېشىۋەلەپى كال، ۱۴ كەنە دەمۇل ئانا
 عبد القدوس قاسىمى مقالە، د باينىيدە وەبان مەذهبى ئەنكىرە، وە كەنەزىم، لومەتىپولى، ۱۹۹۱-۱۹۹۰.
 محمد ئەن خەتكە دان ئانى دېپۈلەن قىلىمى نسخ تەخچىپى مەربىي يىوه اوونى . دەنەن كې دېپېشۈر دېپېتىق ئەمە
 تە لە خېلەپى شېپر سەرە ئاثار قىرى دېنەنى بىخېنبلە.

(۱۴۷) وەركە خەنانە، ۱۸۲ - ۲۰۸ مەنۇنە .

دارزانی د دیوان بقل شعرونه دتصوف اوسلوک په با ب
 دی او د و حدتالوجود دن انه یخشو نه یب په حقوقه ٿن به پکپی
 ل غنیمتی او د کامل پیں د مو ندی سپاں نستنه یب پکپی کمپی ده.
 دی پخپله هم دخپل دیوان په باب وايي :
 دقيق پښق دیوان دی داد دیوان حقانی خوان گی،
 بیا په همد ی بولله کپي وايي :
 دی ریخته په خلور ژبو دی بيان په ٿوالان دی،
 او ور پسی دخپل دیوان محنتیات پخپله پخپل شعر کی یادی
 سره له دی چې سباعی همچش خلیل په ور که خزانه ۲۵، او استار
 جنیبی د پښتو ادبیا تو په تاریخ ۴۱، کپی دارزانی داشعر دبایز یید
 روښان او خیرالبيان په باب گھنی او وايي چې اونزانی خینالبيان
 ته دیوان ویلی دی، خود ده دیوان له ٿو دی کتنی خنده په
 سنه خرگند پنځی چې فقيه ده ځان ته ویلی نه باينید و بنان ته
 او پردي سبب په هکلو روښان مشاعرانه له ځان سره دقيق کلمه
 ن او بری او بايز یید روښان ته، «مسکین» وايي نه، «فقير».
 دقيق دیوان پښق دی د سعدی دی له شپان

---

(۱) : دارزانی د دیوان، قاجار نسخه، ۶۵ مخ.

(۲) : " " " ۶۹ مخ.

(۳) : وکړي ریث: د کمه خزانه، لرمپی ټوله، ۲۹۰ - ۳۹۱ مخونه.

(۴) : وکړي: د پښتو ادبیا تو تاریخ، دو هم ټوله، ۲: ۲۷ مخ.

دی خپله وینا منطق الطیب صم بولی او د لوی کلام (قرآن)

پښتو تفسیر په هم بلې د ۵ :

دغه شعر دی لوستلی په خپل من منطق الطیب ۱۱

* * *

دی د لوی کلام کلام دی په پښتو کنټو تفسیر دی ۲۱

٢/١٥ - دار زلن پی نومه مجھو عنده :

دار زلن پښتو دبوان د په لاس کې نسخې له مخې په ۱۰۶ منځ
کې ختمېنې او په یوه رباعي کې فایي :

دادبوان دلته تمام دی کل ددين په اهتمام دی

چې د دین پښتو کلام دی دی بیان له حق اسلام دی

بیا له «سِرِ اَمَّهُ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»، نه وروسته یوون به جمع
پیلېنې چې ته بیلچېلوا سره لیکي نو لاندې یې په پسله پېسي
خلوں پنځو مطالب نظم کړي دی. ته او سه په پښتو کې لړې
شاعر دی چې په خلود یز وکې پې سره موښتې او اوښ ده مطالب
سماو پهی دی. د دې جمیو عجی سره لیکونه: «حمد، نعت، ادب، میوہ—
داره و نه (خین رسول)، د حسې منصور و صف، د ژوند او—

و، د از اف دبوان (فلامي نسخه) ۸۷ منځ

۱۱

او مهه کېدلو بیان، نصیحت، اخلاص بیان، طمح، پشچ بايى -
 مسلمانى بیان / دشريعت بیان او له دې ور و سته يې درو بیان
 تصور اتلە پۇرىخىپەلى، دا الله تعالىٰ ياك نوم يادول، دەلك
 داگردش بیان، دەرك بیان » او فوردى. دا مجموعه دىپوان لە
 ۱۰۶ مخ نە و نو سته چى دېبات ختم شوي شروع كېنى او بیات
 ۳۱۸ مخ پۇرىپى سپەللى، خۇبىاھم تىسىر شوي نە دە او نىز نسخ
 نىعىتلىپى دە، لە دې نە سىكارى چى دا زىانى دا مجموعه چى د -
 بۇ بىانى لارپى مەم مطالبىپى پىكى قىلى، د دە دې بولت نە نىياتە او
 لو يە و .

٢/١٦ - دحضرت رسول خوب:

دحضرت رسول خوب دا بىن اين بله يكىنە دە چى دىيىپىپى
 قلىي مجموعى پە او و مە بىرخە كې پە خانڭىزلىق كە خونىدىي شوپى دا ۱۵۰.
 پە دې نسخە كې پە ۲۳ بېلۇ بېلۇ بىرخۇ كې دېپېتىق دېخۇانىسو
 و بىنا و الم و بىنا و ئىرا غالي دى او دەلىق ر او اطلاعاتق وزارت
 پە خاطىي كتا بىتون كې سالىله كېن يىلا.

(۱) وکىرىئى : دېپېتىق خانە تذكىرى ، حبىب الله رفيع، دتارىخ او ادب
 تعلېنى خېرىنه ، ۴، مخ.

(۲) دى يانى پېشىندىكلىرى لپاھ وکىرىئى : كتاب مجله، لو مىكى كال، لو ئېڭىن
 (د ۱۳۵۲ كال) عدى - غېرىڭىل، دېپېتىق بىلەند كې بىجىققى « دىيىكى ئىكى مقالە .

په دې رساله کې اوندانی د حضرت مهر(ص)، یو خوب تشریع -
کړی دی :

دا ګیمه په دې خلورینه پیل شوی ؛
 (واوره) ای د آدم زویه فیخ به د رشی عو له زویه
 که هف خواری ووی ئی تا به پل کاندی له زویه

* * *

او د پا ځلورینه پی داده :
 اوندانی ولپی مشاری څل مقصود ولپی نغولري
 هری ستاد عمر شپي خولک ولاپي دی خولک ولاپي
 همدا ګیمه د عبد الغنۍ کاسی په جو نگ کې د « فقیر سیلان »
دالغلو په ځلني ده ۱۰۰ خوله سبک، جو پښت او خلورینې توب
 په نامه ^{په ځلني ده ۱۰۰} خوله سبک، جو پښت او خلورینې توب
 خو زې په خرکند بنې چې ټیونکي به پی اوندانی وي .

۴/۱۷ - دارالانی شر:

دارن این دنش هم بیه کوچکه ساله شته چې د ده له بشپه -
 دولت سره یو خلای وه او استاد حبیبی خوینوښې تریکړی دی ۲۰ .

- ۱۱، دا جو نگ د بیانات افغانی په نامه په ۱۹۴۲ هـ کال په ملتان کې د عبد الغنۍ
 کاسی په قلم کبل شوی اونخطې سخنې دیکونکي په کتابونکې خوندي ده .
 دن یا په پېشند کلو ټه لپاوه، وکړۍ: ادبی سوردی د لیکونکې تالیف، ۱۳۵۳ - پېشونډنه .
- ۱۲، دا یاد د بیتو نهاره هما بناد استاد حبیبی ماته را پسا پلې وي .

په دې نئر کې هم لو مرچي ديني مایل او د اسلام پنځښه بناوی -

بيان شوي دي، بيانې د روښانې تصرف اته مقامات پکې خپلې،
ورپسچي يې روح خپلې لکه : روح جاري، روح مقيم، روح امين
روح قدسي او په دې پسې يې بفر مایل راوړې دي .

دان نآټې نش د بایزید روښان په نسبت ټپنروان، حنون
له و یېنګ سه سه او سجع پېړه کمه پکې ده .

ددې نش یو کوچه هړ ته به د نهودې په توګه فلولو:
لا ترو ذکر دې و رکه - دسمېي اندامونه خدای کړي دې،
دهن اندام بخه شته، ستر کې خدای کقلره کړي دې، و
خله (خوله) خدای خبرولره کړي ده، او پونه خدای دم
لره کړي دا، او غونب خدای او رېډولره کړي ده کړي ده او پښۍ
خدای یانه ل کړي ده او زړه خدای یاد لو کړي ده چې هیڅ
دم د خدای له یاده مه یې تشن باسه او مه یې و باسه» .

۱۱/۵- چهار رما (؟):

احنند در فېنې په تذكرة الابرار کې دده یو کتاب د -
«چهار رما» په نامه هم یادوی ۱۱، چې استاد جیبې په پښې شعر
کې هم دافق را اخیستی (۲)، خوپوهاند رسنټین د پښتو ادب تایخ -

(۱) : تذكرة الابرار والاشرار ، ۱۴۹ مع.

(۲) : پښنه شعر او مس علقک ، ۲۴ مع.

کې دانقم بې له کوم سنده « چار رساله - چار زبان » سېو دلى دا، د
ادبیاتق د تاریخ په کتاب کې بېدا د انوم د راوړتې په حواله « چهار
رساله » کنهای دی (۲۰).

خرنگه چې د دې کتاب نسخې په لاس کې نشته نو نشي ويل کډای
چې اصلی نوم به يې خوی، البته کډای شي چې اخوند در وېن
د اکتاب لیدلی وي مونځکه يې « چهار رما » بلني دی.

د از ناتې عربی، فارسی او هندی شعر و کهی

اخو ند در وېنې ليکي:

۱۰: از ن آف چوں پېن فهم و فحیع ن بان بود، در انواع صلالات
و بدعت شر افغانی، فارسی او هندی و عربی بیان کرد (۲۱).

از ناتې پڅله هم و ایي:

دې نیخنې په څلور شپور دی بیان په څوالان کې (۲۲).

* * *

یا: صرغزلې د دل تاری پې او بدلى دا چو تاردي
په څلور شپور او بدلى دارناتې افغان کهکشان دی (۲۳).

۱۱: د پېښتو ادب تاریخ، ۲۷ منځ.

۱۲: د پېښتو ادبیات تاریخ، صدیق الله، درېښن، دادبیاتو پوهنځی د څلوروم ټولکۍ له پېښه.

۱۳: قذکرة الابرار والاشرار، ۱۴۹ منځ.

۱۴: دارناتې د ډران، ۶۶ منځ.

۱۵: دارناتې په قلمی د ډوان پورې نښتې جمومه.

حافظ عبد القدوس قاسمی لیکی :

« ده په فارسی ، هندی او پښتو درې شبوکې شاعری کوله
او په هنره ژ به کې پې یو د بیان لړلو ، د ده فارسی او هندی
اشعار لاورک دی ۱۹ ».

نباغلی همېش لیکی :

« ان نهانی د خپل دوو یو فصیح او بلیغ شاعری چې د پښتو
نه یې علاوه په فارسی ، عربی او هندی کې هم اشعار ویلي
دي ، بلکه په دعنه درې واهه شبوکې یې لکه د پښتود ټواړۍ پېښې
دی » ۲۶ .

د اړوکل پخوانی او او سنت روایات خرگندوی چې ده همه
لكه خپل پیں میا رو بنان غونډی په څلورو شر بیو و یتاکړې
خو له بد ه مراجنه چې د عربی ، فارسی او هندی اشعارو بلکه
پې لات او سه نه دی ش لاسه شوې او دا د ټواړۍ پېښې ورک دی .

۹/۲۲ - د ارزانی مګویات:

دن و بنایاون په ې خبرې په رمن او اشان دی او خصوصاً
ان نهانی هرځای و ایي چې ن ما خبره نمن او اشان ده ، نه پهون
خبره نشم کړلای او له پهان ^{تکلیف} تحال نشم و یلاي :

۱۱: پېښړ جله ، لوسری کال ، څلورمه کې کهه (۴۹۵۹) .

۱۲: ورکه خزانه ، لوسری ټولک ۳۹۰۰ مخ .

دَفْقِير وَيَنَا دَسْسَه رَبْنِيَا نَه وَابِي دَتْسَه

نَفْ پَه دَيِّ اسَاس دَدَه پَه شَعْر وَنَوْكَه دَاسِيِّ خَبَرِي هَم
رَاغَلِي چَهْ هَغَه بَايِد هَرْجَاهَه وَنَشِي، حَلَمْ چَهْ يَهِ دَا دَيَوان -
تَتِيَا فَهْ دَا مَكُويَا شَعْرَه بَه يَهِ تَرِي بَلِ كَهْرِي اوَلَهْ حَانَه
سَرَه يَهِ خَنْدَه كَهْرِي دَيِّ، پَه دَيِّ بَخَه كَهْ دَيِّ پَخَلَه صَراحت -
شَوي :

دَال - دَدَيِّ دَيَوان خَبَرِي كَلْ دَزِي هَ دَيِّ مَنْغَلِي
وَابِه كَوْ (ي) يَهِ دَيِّ پَسِيلِي كَلْ «مَكُويَا شَوي خَفِي لَهِي» ،
اوَلَهْ حَانَه سَرَه سَاتِي وَيِّ، كَاش دَاخْبَرِي هَمْ تَلَاسَه شَوي وَايِچَه
دَدَوَهِ دَنِيَه لَهِ اصلَى خَبَرِه خَبَرِشَوي فَاعَا !

مَلاعِمَه

مَلاعِمَه خَنْو بَشَكَه دَارَنْ آتَي وَبَونَ دَيِّ، دَيِّ هَم
دَعْلَم او قَلَمْ خَبَتنَ كَهْلَ شَوي، پَه تَذَكَّرَه الابَار
اوَ حَالَنا مَه كَي يَهِ سَورَه رَاغَلِي او وَرَه سَتيَا خَمُور
هَمْ يَاد كَهْرِي دَيِّ .

دَه اَنْ آتَي دَيَوان، قَلَعَي نَسَخَه، ٩٦ مَعَنَه.

۱۲۳ - دملاعمر شعرونه:

دملاعمر شعر و نهش او سه چېري نه ووليدل شوئي، يوازي
 استاد حببي دېښقا د بياق په تاریخ کې کتابي چې دده او دده
 دبل ورور على محمد په شعروون به ددي اثر په درېيم پړک
 کې خبرې ۱۱، تراو سه دېښقا د بياق د تاریخ دېيم
 پړک نه دی خپوں شوئي، نوځکه د ملاعمر شعروونه د چا لاسنه
 نه نه دی رسیدلي، له ما سره د عبد الخنۍ کاسي د «بیانات افغانی»
 په دو صمه برهنه کې د عمر په نامه یو نظم شته، د دې جو ګل
 ز یا پې وینا وې د دو بنا ټانو سنکاري ټوځکه نه دا تکل له منځ
 د اشُن د عمر بونباني، ټکنهم او دا چې د فکر او محقرۍ له
 منځ هم دا شعر درو بناي شعر وانۍ د مکتب سنکاري، دا تکل
 لاپې پيا و پې ګوي، د دې شعر کسردادي:
 دکورغه تګکه خونه، پې دریڅه شته نه ې ورقونه
 په کور کې د بد انو بنا د نشه لور دلوون.^{۱۱} اعتابونه

(۳) على محمد

ملا على محمد دارن افې بل و بور دی، دی هم سبله ادیب
 او د خوبنې وینا خاوند دی، په تذکرة الابرار او حالنامه کې پې—

(۱۱) فکورئي: دېښقا د بياق تاریخ، ۲۸۲ منځ.

نوم را غلی او ور و ستیو اخحو نف هم بنو دلی دی.

۱/۲۴ - دعای محمد شعروند:

ماته د عبد الغنی کاسی له جو بگ نه د میا علی محمد په -

نامه هم یو نظم لاس ته را غلی چې په ادب ستری کې می خوندی ڪپری او اټکل کېنې چې د اشعر هم دده دی،^(۱) حینې کسانی د حالنا می بشپړ و نکی علی محمد مخلص او دا علی محمد یو بلی دی، خو خرنګه چې دان ز آئی پلار دده د خپل صاحت له معنی بن هان نف میډ ه نف حکمه دده علی محمد پلار هم بن هان دی، سره له دې جې دحالنامې در اغونه وړنگو علی محمد پلار دده د خپل صاحت له معنی ابا بکر کند هاری دی نف حکمه دواړه علی محمد، یو ټن نه دی او د خلاص تخلص هم بايد د یو له نامه سره مل کړو نه د دواړو.

د عبد الغنی کاسی له جو بگ نه د میا علی محمد نه لاسه شوی شعر چې په قویا اټکل د همدي علی محمد دی یو خاص د ول جو پښت لرمی، تصوف مطالب پکې د انځښل شی او د شعر جو پښت یې د اسې دی چې په قیلو سره یې سرمی د یو خاص آهنگ احساس پکې ڪوئی او د اښی چې دا او د نور و شاعرانو دی ته ور ته شعروند به چې په دې -

(۱) : گوړ دعا: ادب ستری، لمړی شاعر.

جو نگ کې خو ندی دی په خاصو صوفیانه حلقوکي په یوه خا
 و زن و یل کېدل (۱۱) او چې یو حکم بېتنه تر شا و گور و او د
 باين یید رو بیان له خوا د سری د ون د جو پولو په برخه کې
 دده له خوا د سلوله د سری د ایجاد رایا د کرو ف بیا دا هتکل.
 هم کولای شو چې دا خاص پول شعرونه به له همدغه سری د
 سره چې باين یید رو بیان و د ته جو پکه یاو، و یل کېدل
 او روحی تنه کیه به یې ترې تلاسه کوله (۱۲)، او هم ددې
 جونک هغه شاعران چې شعرونه یې د علی محمد دی شعرته ورنه
 دی، رو بیان شاعران کهلاي شو.

(۴) میرزا خان انصاری

میرزا خان انصاری د باين یید رو بیان لمسی او د
 رو بیانی تصوف او لار یې رو بیانو و تکی شاعر دی.

۱- د میرزا خان د ٻوان:

د میرزا خان انصاری د ٻوان د ٻی بخی لري، دده
 د ٻوان په لو مرئه بخه کې یوه او بده الف نامه ده، بیا۔

(۱۱) : ددې صوفیانه حلقو په باپ و گورئا: او بی سوچی له ۱۷-۱۸ مخ پېږي;

(۱۲) : گورئا: په صمدې وصاله کې درو بیان د یکنواو آثار و برخه.

بع لئی (قصیدے)، او ورپسی بد لئی اغذیہ، ما غلی دی، دچاپی شخی
ہر قول پاہکی یہ ۲۵۲ حقیقت دی ۱۵۔

۱۵ ددی سخنی دنیا تو پیش ند گلوئی پارا و گوئی: دن بربی د ۱۳۵۲ د کال په لکسیون کی د لیکو نگی مقاله.

(۲) دیگری: درین مجموعه "کنستوماتی" د. ۱۸۷۷ ع. کالچاپ - ۲۵۳ - ۳۷۳ مذکور است.

^{۳۱}: د گور حمه د پیشو پخواهند نذکری، د لیکو نکی اثر، در وستره بخشه.

دمیں ناخان اپنائی په شعر کی هم روشنائی لارہ او
ملک تشریح شری دی او شعر و نہیں دش بی له پاوه همدار حبنت
فہدیجہ۔

۵۱- دولت لو ائھی

دولت لو ائھی دپنستو یو خون ثبی شاعر، دمیا روشنان
مرید او د دبوان خاوند دی، اتکل کپنی چو دلسی پپر یم
په دی همه نیایی کی به نہن بدلي وی۔

۵۲- د دولت دبوان :

ادولت لو ائھی نہ یو لقی دبوان پاپی دی چو بدلي، بو لالی،
حقیقت، دوہ ایز (مشنی)، او د شحر بنو ب دولونه پکی خوندی کی،
تن او سہ لوسری شاعر دی چو یہ رکنی عروض موسی پاپر کی،
ویلی او موب ته نا پی ایسنجی دی ۱۱، د د د دبوان یوہ نسخہ
په بس تہش موزیم کی خوندی ده، دوپی نسخی پی د هند درامپیٹ
په نضا لایبریری کی، یوہ یپی په کابل او بلہ دعنی دا بیرونی
په کتابوں کی سائلہ کپنی دی ۱۲۔

۱۱: د تفصیل له پاہ و گوری؛ د دولت لو ائھی دبوان سرین، د استاد رشاد لیکنہ.
۱۲: د چو نسخو پتہ ماٹہ کران ملکری بنا غلی ھیں اتمل له بلوچ بلواخمروں خوتلا کپڑا!

یوه نسخه یی دهند په ^{۱۱} لایبریری عده کې شته ^{۱۱} او چاپی نسخه
یی لو مری خل دېښتو ټولغې له خوا د باينید رو بنا دنې چوال -
سمینار په و یا پ ن موب لاسوته را اور سېد له .

دده شعن هم لکه د نېر و رو بنا فی ویتا و لو غوندې د
تصوف او سلوک له بختونه چک او درو بنا فی لارې د رو بنا نولو
په برخه کې لکه د نېر و رو بنا فی آثار و غوندې یو گوچو او د
پښتو شعر خن بن اش دی .

دده د ډوان پنله او په درې دفتر و نف و یشل شوی دی ،
دی هم د نېر و رو بنا نیانش غوندې الف نامې لري او د شعر
محتوی یې د نېر و رو بنا نیانش سرو تقو پی نه لري . د د فلت نړۍ پ
لیکنې تساو سه نه دی پېش ندل شوی او ن موب په لاس کې نشته .

علی محمد مخلص ^{۶۶}

علی محمد مخلص د ابا بکر کند هارکان وی او د حالنا مې
داغو نام و نکی یې رو بنا فی یکوال او شاعر دی . دی په -
و رو بنا فی شاعر اغو کې ن یات شهرت لري ، میر زاخان
انصاری او دولت رو بنا فی یا د فرنگو او د خونب ې وینا
خا و ند یې ګنې دی .

^{۱۱} د هند په ګواخا فو کې دېښتو خلی نستې ، ۶۵-۶۶ مخنو نه .

١/٢٧ - حالنامه :

په حالنامه کې باين يه د و بناو خپل حال یکلی ئ (موب مخکي
خبرې پې ىكىرىپ)، بيا داكتاب داور نگۇن پې په وخت كې
دده يو عالم مرسيد له سو لاقۇنە ىكىر او د و بناو نىماقى پا تې
احوالونه يې پې قىزىتىكىرىپ، دحالنامى په يوازىنى نسخه
باندىچى چى د علېكىر په پوهنتون كې ساتله كېن يى ليكلىشى:

«حالنامە مىيا روبنان مشكل آسان از تاليف علۇغاشىفوارى»

خى په سرینە كېن يى مولف نۇم على محمد كندھارى طاباڭىز يىدىد،
حىنىق اخخۇمنى داسېرى على محمد دانىزلىقى و درور بللى
دى، خى دانىزلىقى او ددى على محمد دېلىرىقى دنامە سەپلىتنى
دا خبرە بې باورە كوي او موب مخکي خبرې پې ىكىرىپ.
همداراز دا على محمد ئەخان د بائىن يىد انسارىي دكىرىنىمىد
او خادم كېن يه پېچله د بائىن يىد، سەر لە دى چى على محمد
د بائىن يىد د لارى او سىتكىرمىل ئ او كەلە چى د و بناو پىشانلىقى
ھند تە و استاۋە نۇ على محمد او ملا عمر چى دانىزلىقى و بۇنە
قو، ھىدلەتە و سەرە پاپى شول، دحالنامى په سرینە كې -
على محمد په دى ىكۈلىكى:

(١) : كابل مجلە، ١٣٤٣ ھش كاڭ، د و ھەممە كېن، د مىيار و بناو حالنامە،
د بىناغلى بىنتىن ليكىنە.

(٢) : تذكرة الابلد، ١٤٩١ مخ (دا ئەرەپ چى دانىزلىقى لە بائىن يىد نە ولاب، خۇحالنامە وابىي چى
بائىن يىد و استاۋە).

٢٨٢٨ - د علی محمد مخلص دبوان :

میمن اخان اضماری او دولت لوائی د مخلص خالصانه -
یا دونه کوی او شاعری بیستایی . دده دد بوان نسخه پیش
کمیابی دی ، یونه نسخه بی په بر تاش موزیمکی په (۶۷۵۶) نویسنده
خوندی ده (۲۱) او هم دروحانی را بطی او روشنانی تهون کتاب
له اخخوین (ماحد و بن) خن سنگاری چې د مخلص د دبوان کمه
نسخه د دې کتاب له مؤلف سره هم وه او دده یو ین غزل بی -
تری راخیستی دی (۳) .

سالہ : ۲۹۔ ستمبر

دایوه منش ره تصوی نساله ده چې متنظومې بخې هملري
ددې نساپې يوه خطی نسخه د بکال ايشیاتک سوسایتې په کتابون -

(۱) کابل مجلہ، ۱۳۴۲ ھش کال، دو ھمہ کتبہ۔

(۲۲) : و گورغا : دب تا نیا دخلي سخن کلاد، د ۱۹۶۵ کالجاپ.

(۲) کھریاً: دو حلقے رابطہ اور روحانی تروں۔

کې خوندېي ده چې (۱۳)، پامې لري او مخلص خپل نوم داسې پېر
راوې بىدەي :

فی مخلص «تهی پې خرگند په هر آوات کے
مرک، ژوندوت، حشر، قیامت خومقاماته»^{۱۱}

۷) واصل روپنايی

واصل یوبل نامتو روپناي شاعر دی چې په یوبولسمه

مېرىي پېرە کې بېي ٿو ندڪلوه او دحالنامې هه نسخه چې د
دبستان مذاهب مؤلف استفاده تری ڪري، له ده سره وه
او اړکل کېښي چې د میا واصل روپناي او د دبستان مذاهب
دمؤلف لیدنه کتنه ٿو ۱۰۵۷ کال و رونسوته او ٿو ۱۰۹۳ هـ ف کاله
مخکي شوي ده^{۱۲}.

۱۳- د واصل پېنتو د ٻوان :

دواصل د اشعارو بشپړ ٻوان لاتر او سه لاستنه دی
را غلی، خف دنفو روپناي شاعر انقښو
له منځي اړکل کېښي چې ده به هم لوئي د ٻوان دنلوو. دواصل
يعانې یوه بولله او پېنځلس غزلي په دملا اختله بياض نه داستاد.

^{۱۱} د هند د کتابخانو پېغې خنڅي شنځي، ۱۱ - ۱۲ مخننه،

^{۱۲} وکورئ: دواصل روپناي د خوشعروق سريئه، د استاد عبدالکریم شاپېق.

عبدالشکور ب شاد په زیار تر لاسه شوی چې ^{مائل} د خوش و نه په نامه
در و سبان سخنوار له پاوه د پښتو ته لانې له خوا خپر ^{مک} اشوی اون
دواصل د دېو ان یو پېښه ه سخه بنا غلی هېو ادم د هند په
رضالا یېس میں کې و موئنده چې په ۱۱۱۶ هـ کمال ملا عطاء الله
لېکلې او (۹۸) پاقې لري د ۱۰.

۲۱ - د واصل الفنا مې :

د واصل درې الفنا مې چې له الف نه تر یا پورې د منج
په بنه و یلي شوی دی او په هر بند کې پې یو یو حرف عرفانی
تفسیر ^{المر} ی د عبد الغنی کاسی په جو نک کې خوندی دی چې
د کاتب الْحَرُوف په سرینه او تصحیح د حکایت پښق ته لانې له -
خوا په ۱۳۶۰ هـ ش کال د کابل مجلې خپر ^ج کړي دی ۰

۲۲ - د واصل درې شعره :

پو هاند بشاد لیکي : د تاشکنند په خطی کتابخانه کې د دیوان ^{فیل}
په نامه یو کتاب خو نک ی دی، د دې د بولان شروع د اسی شوی ده:
منکث شد تار موز علم الا سماء من ا
ماسوی الله در نیايد در نظر اصلاح
د کتله مؤلف و رته کنلی دی : د دادیونه هندی شاعر -

۱۷ : د هند د کتابخانه پښق قلمى نسخې، ۱۰۳ مخ.

د پا ل سی اشعار و مجموعه ده^{۱۰} مو ب چې دی ته و گورو چې
نو سنا نیانو په خوش بولیکنې کولای شوې سه و یلای مشو چې
بنای و اصل به دی شعرافنه هم و یلی وی، خبیا هم خود
نسخه و نه کله شی پن پکهی حکم نشو گولای.

۸) خواجہ محمد و بنیانی

خواجہ محمد یو بل ب و بنیان شاعر دی چې په حالنامه
کې پی یا دونه مشو ی ده.

۱۲۳- دخواجہ محمد شعری:

دحالنامې په ۴۰۹ منځ کې د خلیفه خواجہ محمد شعرو نه
ناغلی دی، سره له دی چې د اشعار کاتب غلط لیکلی خو پیا
هم لوستل کپدا عشي، ث به پی کند هاره ده او د شعرو نه
بھر پی لنه دعه^{۱۱}.

ما هه یو جو ګلک لاس ته د اغای چې په پیغمبر کې بنایته خان نېي
کښلی دی، په دی جو ګلک کې دخواجہ محمد په نامه پا پکی خوندی
وو، د اشعار و نه دو دو له وو، یو د ولی^{۱۲} لنه بھر کې په پیغمبر

^{۱۰}: وکن دی: د همدی شعر و موسیقی، ۱۶۰ منځ.

^{۱۱}: د بنیان یاد مغلوب تاریکیان، ۱۶۰ منځ.

دول لیکل شوکرو، چې دواړو د فلو بلې - بلې پهی د لوکا
 او د دیوه شاعر نه مکار، کېدل، خوکله هې چې د خواجه محمدله -
 د بیان سره خامنځکول قول هلته و موندل شوی. او س چې دا
 موضوع د این سہرہ کېښې نه فکر کوم چې د اخاصل دول
 شعرونه دې چې په لنډبځر کې ويل شوي دي همدي خواجه
 وي چې د کتاب او راغونه دو تکي له خوا به د بنګښ په دېو ات
 ورځکه شوي ږي او با هم خرنګه چې خوا به محمد بنګښ په پل
 د تصرف او سلوك د لار چې لاروی ټو، نوښنائي چې دې به د
 باين ید پیں د کورنډه مرسیده، د اخښه په دې هم
 پیاوې پې کېښې چې بنګښ د باين ید نوښنای مخلسان ووائ
 خصوصاً د ده دا پېو، بیت خو دا پکل الأپسې پیاوې کوي:

پیں نوښنای د میان علی د میان پنجوشه

هسي پور ته پسې تللى د انځۍ دی (۱)
 او هغڅلجه بېنګښ د حالانامي د لاغونه دې تکي معاصر او د فاری داونګ زې په خوکې لاروی ټو

۹) **کړیداد**

کړیداد دروښان کو ټه یاروښان لارجې یو تکه غږي دې
 چې د بیان ته لاسه کېدلو یې له نو مور کې نه راویوست، فکر
 کېده چې دې به د جلال الدین نوی کړیداد (چې د باینیدروښان
 لسی دې) وي، خو په پا پسی کلام ېکې د «بنګښ»، تکي دېي -

(۱) نه منځ اخښه چې بنګښ: بېړان، ۱۳۷ منځ.

۱۱۴- دکتر مکاریان پیشوای این کشور نهاد:

دکن یعداد شعر خوب او بوان دی اسخای په ځای یې لکه
دغرو روښانیاون غوندې د کامل پیں وجود ضروری ګنه
او باينید روښان یې د دین سقراط بلی د. ۳۶.

۲/۳۵ - دکریمداد پاپ سی و پنا:

دکر یمداد د پیشواد بیان په پای کې د ده پا پسی و پناهم -

(۱۵) دکن یهداد دهون سرین،

(۲) داد پرداز پیشنهاد کنندگان این اتفاق را در سال ۱۹۶۷ میلادی در چنوبخش شرقی افغانستان می‌دانند. این اتفاق را می‌توان با عنوان «مکانیزم اسلامی برای ایجاد امنیت در افغانستان» نیز توصیف کرد.

دا غلې ده او بنایي چې پا په سی و بینایې هم ټله نه و یه تر لاسه
شوې او له منځه تللي یې .

د کن یعداد په درې شعر و نوکې دده نعم نشه بلکه د یعنی
په نامه داغلې دی او همه په دې شعر ټو کې څان یعنی بنګښې یې
خو ځرکنډه نه ده چې د دې بیان مصحح بناعلی خیال بخانه .
دا ګلام یوانې له دې امله چې د کن یعداد له دې بیان سره موښتی
ناعلی، د ده بولی او که بل کوم دليل هم لري .
په هر حال ته او سه د او بنا هم دده بلله کېنې او موښې
د ځریمداد پا په سی و بینابولو

(۱۰) قادر دادر و بیانی

قا دن داد هم یې روښان شاعراو د ځوبې و بیناتېن
دی، د فورکې و بینا با پېډ اکېډۍ او په چېږير ادب یاو «ونکه خزانه»
کې یې ځوندي کېډلو د ادب په نهه و پېش انده، دی هم د بینا
دکوں فه غږي او د ده کوکي دی ۱۹۹۶ء.

۱۹۹۶ - د قادر دادر شعرونه:

د قادر دادر ټله و بینا لاست او سه نه ده تر لاسه شوې، یوانې .

۱۰: د ځکور ټه: ونکه خزانه، ۳۹۴، ۳۹۵، ۳۹۶، ۳۹۷ نه.

پنځلس پار کي یې په یو رکه خزانه یې کې را غلې دی، شعر یې خون،
دٻان او دروښاني لارجې روښا نون ټکي دی او هم دده په شعر
کې د مينې سويې تر اپنې راغلي او پر دروښاني ادب یې عشيقي وينا
هم فرن یاته کړې ده ۱۵۰.

۱۱۱) اور ڪز ی

اور ڪز ی هم دروښانیاق یو متاخر شاعر دی چې
ددوله یې پېړه په دو همه نیهائی کې یې ٿو ند ڪاوه، دده
وينا لوړه یې ٿل د خیبار دب او بیا ورکې خزانې خوندي کړي ډه
اور ڪز یې نوم نه سکاري، بر پښي چې دی به په قام او ګز ی
ڦ، محلی مه نه ده چې د ده نوم به شه ڦ، په کړته کې د
سیال ڪاکړه په کور یني کتابتون کې د قابل اور ڪز ی
په نامه یو دٻان خوندي دی چې د احمد شاه بابا په وخت کې ټه
ٿو ند ڪاوه ۲۵، او له روښانی اور ڪز ی سو یې دش وند
وخت یو د ی نق کبدای شي چې قابل اور ڪز ی هم دروښانی.

۱۵۰ ده دو ینا او د ده دې پشنند گلوه له پاره و گوره؛ خیبار ادب، مراد
شینه اړه، ۱۹۵۸ع کال، له ۳۶ تا ۲۲ نو چې، ورکه خزانه لوړه ټه
۱۹۴۰ء، له ۲۰۹ تا ۲۲۲ اف ۳۹۵-۳۹۶-۳۹۷ مخونه.
۱۵۱: د اخیره سیال ڪاکړه را ته کړې ده.

ادرکزی وی ، خوبیا هم داخبره هله سپینیدی سی چې د قابل

ادرکزی د بوان ولومتل شنی.

۱/۳۷ - د اورکزی شعرونه :

ادرکزی د دبوان خاوند نگاری ، خواب د عشقی شعر فه
لریجی ، خومون ته یې د کو تو په شمېر شعرونه لاس ته د اغلي د یې رېش
د ب و سبانه لارې تکړه لا روی او د ب و سبان پیں کلک علا قمند
دی، وایی :

رامدد بايزید مسکین ڪړه په تقوی کې مې متین کړه
دعقبې د معاش فکر ، همداده په رهبری کرم

۱/۳۸ - شیخ آدم د بوان

آدم د پښتو له غونه د بوان لر و تکی شاعر دی چې په یو ولیله
ههري په په ځه کې یې څو نلک کړي او د اشنخر په شا و خرا کې
استپدلى دی ، دا ورنګ زېب دواکمه په وخت کې یې څوند کاو
او خوابه شعرونه یې ویلی دی.

۱/۳۸ - د آدم د بوان :

له آدم نه یې بشپړ د بوان پا ټې دی چې نسخه یې نیکې تیاچی
او لو بدې لري ، سلاسه شوچ پا ټې یې ۱۰۸ دی او تلاسه شوچ -

وينا يې دوو نيمونه بیتوفن ته رسپنېي او وایي:
ددو بین قلا به کهم پېچې دېږي وړې
برکت مې په اوان کې د کامل شته^{۱۱}

۱۲۳ - میرخان روښانی

میرخان همه یو لرغونه بوښان شاعر دی چې میرزا
حنان د روښان شاعر اف په د له کې یاد کړي دی او دولت
په دٻوان کې یې یوې اوښدې قصیدې ځای نیولی دی.

۱۲۹ - د میرخان دٻوان :

د میرخان دٻوان یوه نسخه په تا جګستان کې له عبد الغنۍ
میرنا یېف سرو و ه چې تداو سه سپهله شري او خېله شوې نه ده ده.

۱۱، ادبی سټورۍ، دليکوال اش، دو هم توک، ۱-۲۴ مخونه.

۱۲، هډا پورتغې اش، ۲۵-۲۸ مخونه.

(۴)

روښانی دوله لیکنی په

روښانیانو په پېتقا ادب کې د اسې لاره په انسټی ده، چې
 حتی د ده مخالفانو هم په دې لاره له تللو نه په نشوکونکو لای
 اخوند د روښه حاڻ مجبور ڪئا نه چې لکه د بايزيد روښان
 غوندې مسجع نش و لیکي او زامنواو ملګرو خربې پخپلو لیکنو
 کې حتی په هغه لاره هم پل ایسنجي چې دروښه هغه د بايزيد
 روښان د کفر د لیل ڪئا نه لکه وحدت الوجود چې د دروښه دندۍ
 د ڪريډا د په ويناكې هم په په گه خوله تائید شوی او دا کار
 هم ٹابقوي چې له روښانیانو سره د د روښه یانو مخالفت د دين
 او عقیدې په اساس نه بلکه د پرداو او د پېتقو دښته په لمسه
 له دې نه چې تېش شو د پخوانيو و یناو الوحییني د اسې ويناكې
 هم شته چې ظاهڙ خود روښان پئي او روښان لارې يا دونه
 نه لري، خود وينا الفاظ او محظى یې دا شاهدي ونکوي -

چې د ۱ و یناوال هم دروښاني روښانه لارې لارويي دي او.
 دلته د خو همد غنې و یناوالو د یناواو او ليکفې يادونه کېږي.
 نه اړکل کوم چې د اکسان هم دروښان وو خوڅښکم چې د یناو
 په ترلاسه شويق نمونو کې يې صراحت نشه فوکه په ېکړۍ
 حکم نه پېګړو او د اوندو او پلنځې نو په هيله يې د دې
 ليکې پامنې کې لښويارد رامخاهم نه

۱۱) اخوند میاداد

اخوند میاداد د پېښې صوف شاعر دی چې د اړکل له مځنې پې
 په یو ولسمه پېړه کې شوند ڪاوه، موښ په دروښان
 شجره کې د باين ید دروښان یو لمسی چې د جلال الدین نوی دکا
 د میاداد په نامه پېژن او هم دروښان په پلارنه شجره کې د ده
 یو د تره کړو وسی هم میاداد نو مېږي.

۱/۴۰ - د میاداد شعرونه:

دمیاداد یو هغه شعر چې د عبد الغنی کاسي له جو نگ نه
 نملاس ته راغلي دی دروښانی جوله لري او د خاصی صوفیانه
 حلقي (چې مځکې ياده شو) سره اړه لري، همداران د ده خو
 شعرونه د ملاښایسته خان په جونګ کې هم شته (چې ما پې
 ادبی سټوری کې خرزدي کړي دی) قاضی عبد الحليم امش د —

دشیخ رحمکار کا کا صاحب خلیفہ کنلی او د امانتن و پی سبودی
 دی، د ده د شوند زمانه یپی له ۱۱۰۰ هـ کال نه را وروسته
 اتکل ڪھپی ده (۱) نه له دپی گلہ چپی د ده یوتن لاسه شوی شعر
 د خاصپی صوفیانہ حلقی سر اپه لری اتکل کوم چپی اخوند میادو
 به رو بنای شاعر، د ده د بُوان یو نسخه په کمته کپی د بناغلی
 سیال ڪاکر په کتابیقت کپی خوندی ده (۲)، نوکله چپی دا نسخه
 و خبرل شی امکان شته چپی داسپی پکی تں لاسه شی چپی د ده په
 دو حائیت سریپه د ده دو بنایت هم ترپی تں کوتولی.

(۲) شیخ فرید

شیخ فرید هم لدعنو نی شاعر دی او دوینایپی ن ۱
 پاتی دی.

۱/۴۱ - د شیخ فرید شعرونه:

د ده یو شعر بناغلی اش په خپل تپن هپن شاعران کپی خوندی
 ڪری اوله یو هغه جو گنک نه پی چپی په قصور کپی لیکلی شوی،
 لایخستی دی.

خرنگه چپله یوپی خوا په تپن هپر شاعران کی ده د ده۔

(۱) : تپن هپن شاعران، اثر، له ۲۹ منځ نه وروسته.

(۲) : دا خبره سیال ڪاکر را نه کرپی ده.

(۳) : تپن هپن شاعران، ۲۷ منځ.

لاری لاروی وی.
کېنگىي چې د اشاعر به ھەم روپىانى او دروپىانىت د روپىانه
پە نامە يۈن سەرى د مىيا روپىان لە مرىيد انى شە كەنلىشۇرى نۇڭكە اپەكل
شوي او له بېچى خوا پە روپىانىان د مەخلۇق تارىكىان (۶) كې د شېخ فەرید
داغى شەر دروپىانى صوقىانە حلقى د شەرفىق پە چۈ كاتىپا كى ويل

اخوند مصري

١٤٢ - داخن د مصري شعروند:

د عبد الغنی کاسي په جو نگ کې د اخوند مصري يو شعر
 خوندي دی چې درو سباني خاصې صو فيانه حنا شعر و نف په چوکاته
 کې فيل شوی او ما په ادبي ستور کړو کې خوندي کړي دی، د د ه
 دار و سباني دو له شر هم بنې چې اخوند مصري به هم رو سباني
 شا عر و ۰

آدین (۴)

۱۴۳ - آدین شعروفه:

دھاسی په جو نگ کې د آدین په نامه هم د خاصي صوفيانه -

^{۱۰}: روپلینیان دمکلی تاریکیات ۱۵۶۱ مخ ۲۱۰؛ ادبی ستوری، ۱۲-۱۳ مخفف نه.

حلاقی یعنی شعر شته چې ما په ادبی سقویری کې خو ندې کړۍ دی^{۱۰}
کدر کښې یې چې د امشاعر به هم در و بنان د لارې تلوہ نکې ټو.

۵) آزاد

۱/۴۴ - د آناد شعروندنه:

داناد یعنی شعر چې د صوفیانه حلاق د شعروندنه په خاص
چه کاتت کې ویل شووې د کاسې په جو نگ کې خوندې دی او ماترې
ډاخيستی^{۱۱}، د سُخْرَبَنْه او د فکر د ولې په دواړه د دې اړتکل لار
هواروړی چې آناد دې روښانی شاعرووي.

۶) سعید

۱/۴۵ - د سعید شعروندنه:

دولت روښانی شاعر په یو بیت کې دارزاف، میرنزا، او
مخلس روښانی شاعرانو له فرم نه وسرو سته د احمد او سعید
نې موښه هم راوړی:

۱) : د ګورۍ: ادبی سقویری، ۱۵ مخ.

۲) : محمد ارش، ۱۷ مخ.

او اونايني، ميرزا، مخلص، احمد، سعيد دی^{۱۱} او د ابني چې احمد او سعيد هم رو بناي شاعران وو، خو
فيينا يې چېري نه وو، د کاسي په جو نگ کې د سعيد په نامه
يو تصو في شعر خوندي دی چې ما په ادبي سقريري کې د سعيد
خليل په شعرو کې راوبوي دی^{۱۲}، خودده د شعر جوله او د
دولت شاعر دا پورتنې بيت د دې اړکل څای پيداکړي
چې دا شعر دې دهدې سعيد وي او نه د پېښې و سندوې
تر پېډاکې د پورې په دې باب پرمېکړي حکم
نه کرم.

احمد^(۷)

۱/۴۶ - د احتمال شعرو نهه:

ددولت په پورتنې بيت کې د احمد نهه همشته، چې -
ساني دا به هم رو بناي شاعر، د وينا پته يې چېر ته
نه وو، خود کاسي په جو نگ کې د احمد په نامه یو شعر
خوندي دی او له بهه نه يې سبکاري چې دا شعر به درو بناي -

۱۱: و ګورئ: د دولت لوايي د بوان.

۱۲: و ګورئ: ادبی سقريري، ۲۲ - ۲۳ مخونه.

فکري مكتب او دهمند احمد شاعر وي، ددي شعر لومري
بيت داسچي ده:

جنت يې روعنگمه نېڭلهو چې پکې ناستې دختجه
په هرحال ددي کسانو په باب پرېکړي حکم نه ڪوم،
ددوی دینا وې روښانی دوله او ددوی روښان دوله
ویناوال بولم او باوري یېم چې دېښقا دب دهینا سنو
رأتلو نکي ادبی هئشي او خبرې به داموضع سنه روښا منه
کړي.

د دې رسالى اخچىلىك

۱ - خىنالىيان د باين يىدىن و سبان، عكىچى چاپ، كابل، د كابل پۇھىقى

دادبىاتقۇپۇھىقى، ۱۳۵۳ ش

۲ - خىنالىيان، د باين يىدا نصارىي، د پېنستا اكىمى خىن و نە،
د حافظ عبد القدوس قاسىي پە سرینه، ۱۹۶۴ع.

۳ - د دولت دېلىك، د استاد رشاد پە سرینه، د پېنستقۇلنىخىن، ۱۹۵۸.

۴ - دواصل بىلەن خوشۇرونە، د پۇھانىد عبد الشكور رشاد-
پە سرینه، د پېنستقۇلنىخىن، ۱۹۵۳ ش.

۵ - د نەسبىتا نىياڭ يوە بىنۇمە قىلىمى مېھىتو، د مرحوم دوست محمد بېرىخ
دكتارخانى، او sis د پېنستقۇلنى دكتار بېقىن.

۶ - پە ۱۹۶۲ كال كى د عبد الغنى كاسى لاس كېنلىخىن، دىليكتىرى دكتارخانى.

۷ - پە ۱۹۶۲ كال كى د عبد الغنى لاس كېنلى (بيانات افغانى) «دۇغۇكە»
دلىكتىرى دكتارخانى.

۸ - خىن، د پېنستا اكىمەنچى، د كاكارخىل پە سرینه، ۱۹۶۹ع.

- ۹ - دارزادئي د قلمي د ټهان یو نقل، د بېنوا د کتابخانه، ۱۳۴۱ء.
- ۱۰ - دارنادئ د نوش نقل، د استاد حبیبی د کتابخونه.
- ۱۱ - ټهان میزنا هد افغانی په ۱۳۳۲ء هق کالکی د کندھاري تاجرانو له خوا، د لاهور چاپ.
- ۱۲ - د میرن اخان د دېټان یوه نینګړي، قلمي نسخه، د یکونکي کتابخونه.
- ۱۳ - د میرن اخان انصاري ټهان، د ډېټش خليل چاپ، ۱۹۵۹ء.
- ۱۴ - ټهان کریمداد، د پښتو اکیده موي چېړي، سخایال جندي په سریز، ۱۳۶۷ء.
- ۱۵ - تذکرہ الابرار والاسرار، د خونلندې پښه، د نشر اوشا شرکت چوړ، ۱۹۶۰ء.
- ۱۶ - ټهان خواجہ محمد بنیتن، د پښتو اکیده محمد چاپ.
- ۱۷ - د ملا بنیسته خان قلمي جنو ټک، د یکونکي کتابخونه.
- ۱۸ - صراط التوحید، داداره اشاعت سرحد چېړي، ۱۹۵۲ء.
- ۱۹ - د پښتو یوه بې نومه قلمي جموعه، د اطلاعاتي اکلټور دی زارت د خطي کتابخونه.
- ۲۰ - دروسی پورن اسټخابات، د میرندا د شرف بېخ، ۱۸۳۷ء.
- ۲۱ - د پښتو ادبیات تاریخ، د وهمتله، د استاد حبیبی، ۱۳۴۲ء.
- ۲۲ - دروښانیاض ملي نهضت، د اسلاموف، د ځېړنځل محمد اکبر عتمد څېړه، د پښتو ټولې چېړي، ۱۳۵۳ء.
- ۲۳ - د پښتو ټپې زده کړي لارې، پښتو اکیده موي.
- ۲۴ - د پښتو ادبیات تاریخ، سباغلی رښی، دادبیات پوچۍ، ګستاخن چېږي.
- ۲۵ - تاریخ مختصر افغانستان، استاد حبیبی، د وحدت ۱۳۲۹ء.
- ۲۶ - روښانیان د مغلو تاریکیان، عبدالاکبرخان اکبر، پښتو.

- ۲۷ - روحانی را بطيه اور وحاني تهون، قاضي عبدالحليم اش، پښو، ۹۹۵.
- ۲۸ - پښتنه د تاریخ په رهانې کې، سید بهادر شاه، ظفس کا خيل، پښو،.
- ۲۹ - افغانستان د مسیتاریخ، میر غلام سعد غنیان، ۴۴، کابل چاہ.
- ۳۰ - د پښتو ادب تاریخ، بناغلی سنتین، کابل، ۱۲۲۵ ش.
- ۳۱ - ورکه خزانه، هېش خليل، د وهمړوک، ۹۶۰، پښو.
- ۳۲ - ورکه خزانه، هېش خليل، لوړه هولک، ۱۹۶۰، پښو.
- ۳۳ - تېر هېر شاعران، قاضي عبدالحليم اش، ۱۹۶۳، پښو.
- ۳۴ - دخینۍ ادب، مراد شیخوار، پښو، ۹۵۷.
- ۳۵ - پښتنه شعر، لوړه هولک، استاد جیبی، ۱۳۲۰ ش، کابل.
- ۳۶ - ادبی سعوی، حبیب الله رفیع، پښتو لهه، ۱۳۵۳ ش، کابل.
- ۳۷ - د پښتو چواوهه تذکري، حبیب الله رفیع، تاریخ لهه، ۱۳۵۰، کابل.
- ۳۸ - کابل مجله، ۱۳۲۵ ش کال، لوړه کنه، د بناغلی سنتین مقاله.
- ۳۹ - پښتو مجله، د پښو پښتو اکيده، لوړه کال، خلوړمه کنه
د حافظ عبدالقدس قاسمی مقاله.
- ۴۰ - پښتو مجله، د پښو پښتو اکيده، ۲ کال، خلوړمه کنه، د
د اکړۍ مد شفیع لاهوری د مقلو: (باينید انصاري) پښتو شبانه،
(د مو لانا عبد القدوس په وسیله).
- ۴۱ - آړیانا مجله، ۲۸ کال، ځکنه، دار و ابتداد دوست محمد بېړخ -
د دوبنان د مكتب د دیو نایې تدلی کتاب، ترسیلیک لاندې مقاله.
- ۴۲ - کتاب مجله، لوړه کال، لوړه کنه، د لیکونکی «د پښتو یو» -
بېړنمه قلمی مجسم، مقاله.

- ٤٣ - هِواد، ۱۳۲۶ء کال، نمری، دیناغلی رہبین دقاہی نسخی
دپٹشندگلوئے مقالہ۔
- ٤٤ - دینیاتانیا دکابتو نو دپنتو خطی نسخوکلاک، لندن، ۱۹۶۵ء.
- ٤٥ - داروا بساد استاد پوہاند عہد العی جیبی یادداشتونہ.
- ٤٦ - دینا و پری فولکلور یست او پہ پسنتو میں لیکوال بناعلی ولیحد۔
سیال ڪاپر یادداشتونہ.
- ٤٧ - دیناغلی ن لھی ہپوا دمل یادداشتونہ.
- ٤٨ - دھند دکتابخانو پسنتو خطی نسخی، ن لھی ہپوا دمل، ۱۳۶۳ ش.
- ٤٩ - ادب ستری، دو ھمہ قٹ، ۱۳۵۹ ش، ڪابل.
- ٥٠ - خیر البيان، دجیب اللہ رافع پہ سرین، دقسام بنوچیا،
۱۹۸۵ء، پېښو.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library